

סינופסים לספרות ההיכלות

בהשתתפותם של
מרגרטה שלימר והנס גיאורג פון מוטיוס

הוצא לאור על ידי
פטר שפר

J. C. B. Mohr (Paul Siebeck) Tübingen 1981

ב.ה.י.ל.
יחזק

A644
ס.נ.ס.
יחזק

18 ויתהלך תנוך את האלהים ואינו כי לקח אותו אלהים. | אמר ר' שמעאל 345
 כשעלתי |ל|במרום להסתכל בצפייתי במרכבה | הייתי נכנס בששה היכלות
 חדר בתוך חדר וכיון שהגעתי לפתח | היכל שביעי עמדתי בתפלה לפני ה'ב'ה'
 5 ונשאתי את עיני כלפי מעלה | ואמרתי רבונו של עולם בבקשה מלפניך
 שתגרום לי בשעה זו | וזכות אהרן בן עמרם אהב שלום ורודף שלום שקבל כתר
 כהונה | מלפני כבודך בהר סיני שלא ישלש בי קצפאל השר ומלאכים | שעמו
 ואל ישליכוני מן השמים מיד זימן לי ה'ב'ה' מטטרון עבדו | מלאך שר הפנים
 10 ופרח בכנפיו ויצא לקראתי בשמחה רבה | להצילני מידם ותפשני בידו
 לעיניהם ואמר לי בא בשלום | שנתרצית לפני רם ונשא להסתכל בדמות
 המרכבה

28 באותה שעה | ונכנסתי להיכל שביעי והדריכני למחנה שכונה הציגי לפני |
 15 כסא הכבוד להסתכל במרכבה וכיון שראוני שרי המרכבה ושרפי | להבה נתנו
 עיניהם כי מיד נרתעתי וגודעתי |עתי ונפילתי מעומדי | ונרדמתי מפני זוהר
 15 דמות עיניהם חיו מראה פניהם עד שנער | בהם ה'ב'ה' ואמר להם משרתי
 שרפי כרובי ואופיי כסו עיניהם | מלפני שמעאל בני אהובי וכריכי וכבדי
 שלא ירתע ושלא | ידעו. מיד בא מטטרון שר הפנים והחזיר לי את נשמתי |
 20 והציגי על רגלי ועדיין לא היה בי כח לומר שירה לפני כסא כבודו | של מלך
 הכבוד אייר כל המלכים וזה כל הרזנים עד שכלתה | שעה. לאחר שעה פתח
 לי ה'ב'ה' שצרי שכניה ש' שלום. ש' | חכמה. שצרי כח. שצרי גבורה. שצרי
 דיבור. שצרי שירה. | שצרי קדושה. שצרי נעימה. והאיר את עיני ואת לבי
 25 באמרי | תהללה ושבח ורנה ותודה וחמרה פאר ונאוה הללו עו. וכשפתחתי | את
 פי ושבחי שירה לפני כסא הכבוד. חיות הקדש מתחת | כסא של מלך הכבוד
 ולמעלה מן הכסא עונים אחרי ואומרים | קדוש וברוך כבוד יי' מקומו.

38 אמר ר' שמעאל באותה שעה || שעה היו נשרי המרכבה ואופני להבה ושרפי 346
 30 אש אוכלה שואלים | למטטרון. והם אומרים לו נער מפני מה הנחת ילוד אשה
 שיבא | ויסתכל במרכבה מאיה עם הוא מאיה שבט הוא מה טיבו של | זה.
 משיב מטטרון ואומר להם מעם ישראל שבחר ה'ב'ה' להיות | לו לעם משבעים
 5 לשון משכט לוי הוא תרומה לשמו מורע אהרן | הוא שבחר ה'ב'ה' להיות לו
 35 משרת שקשר לו ה'ב'ה' בעצמו כתר | כהונה בסיני מיד פתחו ואמרו בודאי
 ראוי להסתכל במרכבה | דכתי' אשרי העם שככה לו וגו'.

48 אמר ר' שמעאל באותה | שעה שאלתי את מטטרון 'מלאך' שר הפנים אמרתי
 40 לו מה שמך אמר | לי יש לי שבעים שמות כנגד שבעים לשונות שבעולם וכולם
 על | שמו של מ'מ'ה' אבל מלכי קרא אותי נער.

58 אמר ר' שמעאל | אמרתי לו למטטרון מפני מה אתה נקרא בשם קונך בשבעים
 45 שמו' | ואתה גדול מכל השרים וגבוה מכל המלאכים וחביב מכל המשרתי |
 15 ונכבד מכל הצבאים ורב מכל האדירים במלוכה ובגדולה |ה|בכבוד | ומפני
 מה קורין אותך בשמי מרומים נער. השיב ואמר לי | מפני שאני הוא תנוך בן
 ירד שכשחטאו בני דור המבול וסרחו | במעשיהם ואמרו לאל סור ממנו ש'
 20 ויאמרו לאל סור ממנו | ודעת דרכך לא חפצנו. נטלני ה'ב'ה' מביניהם להיות
 50 עד עליהם | בשמי מרום לכל באי העולם כדי שלא יאמרו רחמן אכזרי הוא |
 מה חטאו כל אותן האוכלוסין נשיהם בניהם ובנותיהם סוסיהם | פרדיהם
 מקניהם וקניינם וכל עופות שהיו בעולם שאבדו ה'ב'ה' | עמהם בימי המבול
 מה העולם יאמרו אם הללו דור המבול חטאו | בהמה וחיה ועופות מה חטאו
 25 עליהם עד עליהם לפיכך העלני ה'ב'ה' | בחייהם לעיניהם לשמי מרום להיות עד
 באו שלשה | מלאכים ממלאכי השרת

68 עזה עזה ועזאל והיו מסטינין עלי | בשמי מרום ואמרו לפני ה'ב'ה' לא יפה
 60 אמרו ראשונים לפניך לא || לא תברא אדם. עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם אני
 עשיתי ואני | אשא אני אסבול ואמלט. וכיון שראו אותי אמרו לפניו רבונו | של
 עולם מה טיבו של זה שעולה למרום מרומים לא מבני | בניהם של הללו שאבדו

5 בימי המבול הוא מה טיבו ברקיע. | עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם מה טבכם
שאתם נכנסים לדברי | שאני חפצתי בזה יותר מכולכם להיות שר ולגיד
עליכם בשמי | מרום. מיד עמדו כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו |
אשריך ואשרי הוריד שרצה בך קונך ומתוך שאני קטן בתוכם | ונער ביניהם
10 בימים ובחדשים ובשנים לפיכך היו קורין אותי | נער.

7§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | מיום שטרדו ה'ב'ה' לאדם
הראשון מגן עדן היתה שכניה שרויה | על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת
היו מקפצין ובאין ויורדין | כתות כתות מן השמים וחבורות חבורות מן הרקיע
ומחנות | מחנות מן השמים לעשות רצונו בכל העולם כולו ואדם | הראשון ודורו
15 יושבין על פתח גן עדן להסתכל בדמות תוארו | של יו השכינה לפי שזיו
השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת ששים וחמשה אלפים
בגלגל חמה שכל המשתמ(ש) | בזיו אותה השכינה אין זכובין ויתושין שורין בו
15 ואינו חולה | ואינו מצטער ואין כל מויקין יכולין להזיק אותו ולא עוד אלא
אפי' מלאכים אין שולטין בו כשה'ב'ה' יוצא ונכנס לעדן ומעדן | לגן ומן גן
לרקיע ומרקיע לג' | והכל מסתכלין בזיו דמות | שכניתו ואין גיזוקין

8§

20 עד שבאו בני דורו של אנוש לעולם | שהיה ראש לכל עובדי ע'ז' שבעולם ומה
היו בני דורו עושין | היו הולכים מסוף העולם ועד סופו ומביאין כל אחד ואחד
25 מן כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות בהרים הרים וגבעות | גבעות ועושין
אותן עבודה זרות בארבע רוחות העולם והיו | מעמידין אותן בכל רוח ורוח
שבעולם ע'ז' כשיצור אלף | אלף פרסה ומורידין חמה ולבנה כוכבים ומזלות
47 ומעמידין | לפניהם מימנים ומשמאלם לשמש בהן כדרך שהיו משמשין |
לה'ב'ה' שנאמר | וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו | והיאך היה
בהם כח שיהיו מורידין אותן אלא עוזא עזא | ועזאל היו מלמדים להם כשפים
5 שיהיו מורידין אותם ומשת- | משין בהם שאלמלא כן לא היו יכולין להורידן.
באותה שעה | קשרו מלאכי השרת קטיגור לפני ה'ב'ה' ואמרו לפניו רבונו של
30 עולם מה לך אצל בני אדם שנא' מה אנוש כי תזכרנו. מה | אדם לא נאמר כאן
אלא מה אנוש שהוא ראש לע'ז' מפני מה | הנחת את שמי שמים העליונים מלך
10 כבוד שמך וכסא רם | ונשא שברום ערכות ובאת ולנת עם בני אדם שעובדים
ע'ז' | והשוו אותך בע'ז' עכשו אתה בארץ וע'ז' בארץ מה טיבך בין | בין דרי
הארץ עובדי ע'ז' מיד סילק ה'ב'ה' שכניתו מן הארץ | מביניהם. באותה שעה
35 באו מלאכי השרת וגדודי צבאות | וחילי ערכות אלף מחנות וריכי צבאות
ונטלו חצו[?]צרות ותפשו | ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה
בשירים ?? | ובשירות ועלה לשמי מרום שנאמר | עלה אלהים בתרועה יוי בקול
שופר.

9§ 40

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשבקש ה'ב'ה' להעלות
אותי למרום בתחלה שיגר לי | ענפיאל יוי השר ונטלני מביניהם לעיניהם
20 והרכיבני בכבוד | גדול על רכב אש וסוסי אש ומשרתי כבוד והעלני עם
השכינה | לשמי מרום. וכיון שהגעתי לשמי מרום והיו חיות הקדש | ואופנים
45 ושרפים וכרובים וגלגלי המרכבה ומשרתי אש אוכלה | מריחין את ריחי
בריהוק שלש מאות וששים וחמשת אלפים | רכבות פרסאות ואומרים מה ריח
25 ילוד אשה ומה טעם טיפת | לבן שהיא עולה לשמי מרום וישמש בין חוצבי
שלהבת. משיב | ה'ב'ה' ואומר להם משרתי צבאיי כרוביי ואופניי ושרפיי אל
ירע | לכם בדבר זה שכל בני אדם כפרו בי ובמלכותי הגדולה והלכו | ועבדו
47 ע'ז' | סלקתי שכיתי מביניהם והעליתי למרום זה | שנטלתי מביניהם
50 מובחר שבכולם זה שקול כנגד כולם באמו(נה) | ובצדקה ובכשרון מעש זה
שנטלתי שכרי בעולמי תחת כל השמי(ם).

10§

55 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | כשלקחני ה'ב'ה' מן בני
דור המבול העלני בכופי רוח שכניה | לרקיע העליון והכניסני לתוך פלטורי
גדולים שברום ערכות | רקיע ששם כסא הכבוד של [כ] שכניה ומרכבה. גדודים
של זעם. | וחיללים של זעף. ושנאנים של אש. וכרובים של לפיד. ואופנים | של
10 גחל. ומשרתים של להט. וחשמלים של להט. ושרפים של ברק. | והעמידני לשמש
60 ב' כל יום ויום את כסא הכבוד.

פעם בפעם כמראה להבת אש. פעם בפעם כמראה | צאת השמש ולבנה
ויוכבים.

17§

- 5 אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מטטרון מלאך שר הפנים כשקשר לי ה'ב'ה'
כתר זה בראשי ועו | ממני כל שרי מלכיות שברום ערבות רקיע וכל חיילי
רקיע | ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי אראלים ושרי טפשים ושרי | אראלים
שגדולים מכל מלאכי השרת המשמשים לפני כסא | הכבוד ועם גורתעים ממני
כשרואים אותי ואפילו סמאל | שר המשטנים שהוא גדול מכל שרי מלכיות
10 שבמרום ירא | וגודעזע ממני ואפי' מלאך האש ומלאך הברד ומלאך הרוח |
ומלאך הברק ומלאך הזעם ומלאך הזעף ומלאך הרעם ומלאך | ומלאך השלג. 49
ומלאך המטר. ומלאך היום. ומלאך הלילה. ומלאך החמה. ומלאך הלבנה.
ומלאך הכוכבים. ומלאך | המזלות שמנהיגין את העולם מתחת ידיהן וייעין
גורתעים | ונבהלים מלפני כשרואים אותי.

15

18§

- 5 ואלו שמותם של שרים / ש' | שמנהיגין את העולם. גבריאל מלאך האש.
ברדיאל מלאך | הברד. רחמיאל שהוא ממונה על הרוח. ברקיאל שהוא | ממונה
על הברקים. ועמיאל שהוא ממונה על הזעם. | ויקיאל שהוא ממונה על הוויקים.
10 דעריאל שממונה על | הזועות. ועפריאל שממונה על הזעף. רעמיאל שממונה | על
הרעמים. רעשיאל שממונה על הרעש. שלגיאל שממונה | על השלגים.
מטריאל שממונה על המטר. שמשיאל שממונה | על היום. ליליאל שממונה על
הלילה. גלגליאל שממונה | על גלגל חמה. אופניאל שממונה על אופני הלבנה.
15 כוכביאל | שממונה על הכוכבים. רהטיאל שממונה על המזלות. וכולם נופלים
על פניהם כשרואים אותי ואינם יכולים להסתכל | בי מפני הוד והדר יופי
25 תאר נגה אור כתר כבוד שעל ראשי.

19§

- 30 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום כל כיון
שלקחני ה'ב'ה' בשמשות לשמש את כסא | הכבוד ואת גלגלי המרכבה ואת כל
צרכי השכינה מיד | נהפך לי בשרי לשלהבת. וגיד לי לאש להט. ועצמותי לגחלי
20 רתמים. ואור עפעפי לזוהר ברקים. וגלגלי עיני ללפיד אש. | ושערות ראשי
ללהט וללהבה. וכל איברי לכנפי אש בוערת. | וגוף קומתי לאש יוקדת. ומימיני
35 חוצבי להבת אש. (ו)משמאלי | בוערת לפיד. וסביבותי מפרחות רוח סערה
25 וסופה וקול | רעש ברעש מלפני ומאחרי.

20§

- אמר ר' ישמעאל (א)ל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל בתחלה
40 הייתי יושב | על כסא | כבוד | גדול בפתח היכל שביעי ודגתי את כל בני | 49
מרומים פמיליא של מקום מרשות ה'ב'ה' וחלקתי גדולה ומלכות | רבות
ושלטון הדר ושבת ועטרה וכתר וכבוד לכל שרי מלכיות | כסאני יושב
בשיבה של מעלה ושרי מלכיות עומדים עלי | מימיני ומשמאלי מרשות ה'ב'ה'
וכיון שבא אחד להסתכל | בצפיית המרכבה ונתן עיניו בי | והוא מתיירא
5 ומזדעזע | מלפני ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני פחדו ואימתו | ומוראי
כשראה אותי שאני יושב על כסא כמלך ומלאכי השרת | היו עומדים עלי
כעבדים וכל שרי מלכיות קשורים כתרין | סוכבים אצלי באותה שעה פתח
10 את פיו ואמר ודאי שתי | רשויות בשמים. מיד יצאתה בת קול מלפני השכינה
אומרת | שובו בנים שובבים חוץ מאחר דלא. באותה שעה בא עופיאל | יי' השר
50 וכבוד נהדר נחמד נפלא נורא נערץ משליחות של | ה'ב'ה' והכני ששים פולסאות
של אור והעמידני על רגלי.

21§

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר | מרום כל. שבעה הם
15 שרים הגדולים ואים גוראים ופלאים | נכבדים שהם ממונים בשבעה רקיעים.
ואלו הן. מיכאל | גבריאל שתקיאל שחקיאל ברדיאל ברקיאל סדריאל | וכולם
שרי צבא רקיע הן ועם כל אחד ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים רכבות
20 מלאכי השרת. מיכאל השר הגדול | ממונה על רקיע שביעי של עליון
שבערבות. גבריאל שר | הצבא ממונה על רקיע הששי שבמכון. שתקיאל שר
הצבא | ממונה על רקיע החמישי שבמעון. שחקיאל שר הצבא | ממונה על
הרקיע הרביעי שבזבול. ברדיאל שר הצבא | ממונה על רקיע ה[?]שלישי
60 שבשחקים. ברקיאל שר הצבא | ממונה על רקיע השני שברום רקיע. סדריאל
25 שר הצבא | ממונה על רקיע ראשון שבזבול שבשמים.

22§

- למטה מהן | גלגליאל השר הממונה על גלגל חמה ועמו תשעים וששה || וששה 50א
מלאכים רבים ונכבדים שהן מריצין את גלגל חמה /ב' | ברקיע שלש מאות
וששים וחמשת אלפים פרסאות בכל יום | ויום. למטה מהן אופניאל השר שהוא
ממונה על גלגל הלבנה | ועמו שנים ושמונה מלאכים שהם מריצין את גלגל
5 הלבנה | שלש מאות חמשים 'ס'א ששים' וארבעת אלפים פרסאות בכל לילה
ולילה | כל זמן שהלבנה עומדת במזרח בתקופתה. ואימתי עומדת | במזרח
בתקופתה הוי אומר בששה עשר בכל חדש חדש. | למטה מהן רהטיאל השר
שהוא ממונה על [?] המזלות ועמו | שבעים ושנים מלאכים גדולים ונכבדים.
10 ולמה נקרא שמו | רהטיאל מפני שהוא מרהיט המזלות בגלגליהם
ובמסילותיהם (ם) | שלש מאות ושלשים ותשעה אלפים פרסאות בכל לילה
ולילה | מן המזרח למערב ומן המערב למזרח מפני שאהל אחד עשה | להן
ה'ב' לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות שהן מהלכין בו | בלילה מן המערב
למזרח. למטה מהן כוכביאל השר שהוא | ממונה על הכוכבים כולן ועמו שלש
15 מאות וששים וחמשת | אלפים רבבות מלאכי השרת גדולים ונכבדים שהם
מריצין | את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה ברקיע השמים. | ולמעלה
מהן יש שבעים ושנים שרי מלכיות במרום כנגד | שבעים לשונות שבעולם.
20 וכולם קשורים כתר מלכות | ולבושים בגדי מלכות ועטופין בעדי מלכות
וכולן רכובין | בסוסי מלכות ותופשים בידם שרביטי מלכות וכל אחד ואחד
20 מהן כשהוא מהלך ברקיע רצין לפניו בכבוד [ד] גדול וביקר רב | שמשו מלכות
דרך שמהלכין בארץ במרכבה ופרשים בחיילות (ת) | רבות ובכבוד ובגדולה
שכן ותהלה ותפארת.

23§

- אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל | כל 25
מלאכי רקיע ראשון כשהן רואין את שר שלהן יורדין מעל | סוס שלהם ונופלים
על פניהם. ושר רקיע ראשון כשהוא רואה | את שר רקיע שני מעביר כתר כבוד
5 מעל ראשו ונופל על | פניו. ושר רקיע שני כשהוא רואה את שר רקיע שלישי
מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע שלישי כשהוא רואה
30 את שר רקיע רביעי מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. ושר רקיע
רביעי כשהוא רואה את שר רקיע חמישי מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל
על פניו. ושר רקיע | חמישי כשהוא רואה את שר רקיע ששי מעביר כתר כבוד
מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע הששי כשהוא רואה את | שר רקיע שביעי
10 מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על | פניו. ושר רקיע השביעי כשהוא רואה
35 את שבעים ושנים | שרי מלכיות מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו.

24§

- ושבעים ושנים שרי מלכיות כשהן רואין 'את' שומרי פתח | היכל ראשון
שבערבות רקיע העליון הן מעבירין כתר מלכות (ת) | מעל ראשן ונופלין על
5 פניהם. ושומרי פתח היכל ראשון | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שני
מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שני
כשהן רואין את שומרי פתח היכל שלישי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן
ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל | שלישי כשהן רואין שומרי פתח היכל
20 רביעי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל
רביעי כשהן 'את' שומרי פתח היכל חמישי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן
ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל חמישי | כשהן רואין את שומרי פתח
היכל ששי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח
25 היכל [פתח] ששי | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שביעי מעבירין כתר
כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שביעי | כשהן רואין
50 את ארבעה שרים גדולים הנכבדים הממונים || הממונים על ארבע מתנות
שכינה מעבירין כתר כבוד מעל | ראשן ונופלין על פניהם.

25§

- וארבעה שרים הגדולים כשהם רואים | את תנעץ שרא רבא ויקירא בשירה
5 תחלה בראש כל בני עליונים | מעבירין כתר כבוד מעל ראשן ונופלין על
פניהם. ותנעץ שרא | רבא ויקירא כשהוא רואה את עטטיאל השר הגדול של
שלש אצבעות ברום ערבות רקיע העליון מעביר כתר כבוד מעל | ראשו ונופל
על פניו. ועטטיאל השר הגדול כשהוא רואה | את המון השר הגדול והגורא
והנכבד הנחמד והנערץ שהוא | מרעיש את כל בני מרומים בשעת הגיע זמן
60 לומר קדוש שנאמ' | מקול המון נדרו עמים מרומותיך ונפצו גוים מעביר כתר
כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. והמון השר הגדול כשהוא | רואה את טטרסיאל
יו השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. וטטרסיאל יוי השר

- הגדול כשהוא רואה את אטרוגניאל יי הוא מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ואטרוגניאל יי השר כשהוא רואה את נעוריאלי יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ונעוריאלי יי השר כשהוא רואה את ססניגיאלי יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. וססניגיאלי יי השר כשהוא רואה את חזריאל יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. וחזריאל יי השר כשהוא רואה את גבורתיאל יי השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. וגבורתיאל יי השר כשהוא רואה את ערפיאל יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. וערפיאל יי השר כשהוא רואה את אשריילי יי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ואשריילי יי השר ראש כל פרק בני מרומים כשהוא רואה את גליצור יי השר מגלה רז היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו.

26 §

- וגליצור יי השר כשהוא רואה את זכוכיאל יי השר שהוא ממנה לכתוב זכיותיו של ישראל /ש/ שעושין על כסא הכבוד היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו /ר/ ונופל על פניו. וזכוכיאל יי השר כשהוא רואה את ענפאל יי השר שהוא שומר /פ/ מפתחי היכל ערבות רקיע היה מעביר /ר/ כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו ענפאל /מפני שענף הדוד והדרו וכתרו חייו וחיורו מכסה את כל הדרי ערבות רקיע עליך כיצור עולם מה יוצר עליך כתוב /בו כסה שמם הדוד ומהלתו מלאה הארץ אף ענפאל יי השר /מכסה הדוד והדרו את כל הדרי ערבות עליך. וענפאל יי השר כשהוא רואה את סותר אשיאל יי השר הגדול והנורא /והנכבד היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו סותר אשיאל מפני שהוא ממנה בפנים על ארבעה ראשי נהר דגור כלפי כסא הכבוד וכל שר ושר שהוא יוצא ונכנס לפני השכינה אינו יוצא ונכנס אלא ברשותו /מ/ מפני שחזותמות ארבעה ראשי נהר דגור מסורות בידו ולא עוד /אלא שרם גובהו שבעים אלפים רכבות פרסאות הוא סותר /אשי של נהר דגור ויוצא ונכנס לפני השכינה לפרש בכתובים/ של כל באי העולם כענין שנאמר /דינא יתיב וס/פרץ פתחו.

27 §

- וסותר אשיאל יי השר כשהוא רואה שקד חזיי יי השר הגדול הגבור והנורא והנכבד היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו שקד חזיי /מ/ מפני שהוא שוקל כל זכיות בכף מאזנים לפני ה'ב'ה. ושקד חזיי יי השר כשהוא רואה את זה פנוריי יי השר /הגדול הגבור והנורא והנכבד והנהדר הנערץ בכל פמיליא/ של מעלה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו זה פנוריי מפני שהוא זועף בו בנהר /בנהר דגור דוועכו במקומו. וזה פנוריי יי השר כשהוא רואה את אונגוהיי יי השר הגדול הגבור והנורא והנכבד /והנהדר הנפלא והנשגב הנחמד והנערץ בתוך שרים /הג/ הגדולים המכירים ברזי כסא הכבוד מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו אונגוהיי /יי השר מפני שהוא אור בגדי חיים ועוטף מעיל חיים /לעתיד לב/וא לצדיקי עולם ולחסידי עולם כדי שיהיו חיים בהם חיי עולם.

28 §

- ואונגוהיי יי השר כשהוא רואה את שני /שרים הגדולים רבים ונכבדים העומדים למעלה הימניו/ מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ואלה /שמותם של שני שרים סופריאל יי ממת שר /הגדול נכבד/ ונהדר נקי ישיש ועז. וסופריאל יי /שר/ מחיה שר גדול ונכבד ונהדר נקי ישיש ועז. ולמה נקרא שמו סופריאל יי /יי ממת מפני שהוא ממנה על ספרי מתים שכל מי /שהגיע יום מותו הוא כותבו על ספרי מתים. ולמה נקרא /שמו סופריאל יי מחיה מפני שהוא ממנה על ספרי חיים/ שכל מי שרוצה בו ה'ב'ה בחיים הוא כותבו בספרי חיים /מרשות המקום. ושמה תאמר הואיל ה'ב'ה יושב על כסא /אך הן יושבין/ וכותבין תל וכל צבא השמים עומדים עליו. /צבא /השמים לא נאמר אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' שרים הגדולים שאין כיצא בהם לשמי מרום אין עושין את /צרכי השכינה אלא כשקן עומדין.

29 §

- וכיצד כותבין כשקן /עומדין אלא זה עומד על גלגלי סופה וזה עומד על גלגלי סערה. זה לבוש אצטלית של מלכים זה לבוש אצטלית של מלכים. זה עטוי מעיל נאה זה עטוי מעיל נאה. זה קשור /קשר של מלכות. וזה קשור קשר של מלכות. זה גופו /כולו/ מלא /עינים. וזה גופו /כולו/ מלא עינים. זה מראהו

כתר

ייתכן
נפאל
הדרו
עולם
הסתר
ממנה
סותר
הר דגור
אסתר
סכנין

הנורא
הק' וכן
צד' בכל
ר דיעפו
ר הנורא
יר' ברז
ייל חיים
ימים בהם

גלי הימנו
השר גדול
ממת
ישיש ועז.
שם המקום
כ' על כסא
ס' לא נאמר
בהן בשמי

גלי סערה זה
קשור כתר
ים וכן זה
זה גובהו

כמראה ברקים. || זה מראהו כמראה ברקים. זה עיניו כשמש בגבורתו. זה | 5
עיניו כשמש בגבורתו. זה זיו כזו כסא כבוד. זה זיו כזו | כסא כבוד. זה גבוה
ברום שבעה רקיעים. זה גבוה ברום | שבעה רקיעים. זה כפזי כימות השנה
זה כפזי כימות השנה. || זה כפזי כמרחבי מרתו זה כפזי כמרחבי רקיעו. זה | 5
שפזי | כעשרי מזרח זה שפזי כעשרי מרתו. זה לשונו כרום גלי הים | זה
לשונו כרום גלי הים. זה יוצא מפיו שלהבת זה יוצא מפיו | שלהבת. זה יוצאים
מפיו ברקים זה יוצאים מפיו ברקים. || זה | מיתעון האש ודלקת זה מיתעון האש
דלקת. זה מלשונן בוער || לפיד אש זה מלשונן בוער לפיד אש. זה על ראשו | 10
אבן ספיר | זה על ראשו אבן ספיר. זה על כתפיו גלגל כרוך קל זה על |
כתפיו גלגל כרוך קל. זה בידו מגלה של גחל זה בידו מגלה של | גחל. זה בידו
עט שלהבת זה בידו עט שלהבת. שיעורה של | מגלה שישלש אלפים רכבות
פרסאות. ושיעורו של עט שלהבת | שלש אלפים רכבות פרסאות. שיעור של | 15
כל אות ואות שזו | כותבני שלש מאות וששים וחמשה פרסאות.

30 § 15
אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרן מבלד אשר שר הפנים למעלה מעין | משני
השער הגדולים הללו שר אחד אלהן עובד | והנדר הדור ונזקן | גבור
חזק גדול ומגדל תיקן ומפאר | נפלא | ושעב | וקי | ונחמד | שלט | גאה | ורס | ישש | 20
ועז | שאין | כיוצא | בו | בכל | | השרים | כלם | רכביאל | יוי | השר | הגדול | וגורא | שמו
שהוא | עומד | אצל | המרכבה | ולקח | שמר | רכביאל | שהוא | ממנה | | על | לגלגל | 20
המרכבה | וגלגל | המרכבה | מסורין | בידו | וכמה | הם | | גלגלים | שמנה | שנים | שנים
לכל | רוח | ורוח | וסביבותיהם | ארבע | | ורוחות | מקיפות | לזן | ואלן | קו | הרוחות | רוח | 25
סופה | רוח | סכלה | | ורוח | עזה | רוח | רעש | ומתחזקת | משכין | ויוצאן | ארבעה | הנרי
| אשר | נהר | אחד | לכל | וצד | וביניהם | מוקפין | עומדים | ארבעה | | | ארבעה | ענים | 25
ואלו | הן | עניי | אש | עניי | פלד | עניי | גחל | עניי | | נפרץ | עונים | ועומדים | עניי | עניי | עניי | 25
| | גלגליהם | ורגלי | החיות | | נתנות | על | גבי | גלגלים | ורעש | כרעש | בין | גלגל | לגלגל
ורעש | כרעש | | | | גלגל | לגלגל | וכשמעו | זמן | נהר | שירה | רעש | המון | גלגלים | 5
רעדים | המון | עניים | רועשים | כל | שלישים | רועשים | כל | פרשין | | נרתעים | כל
גבורים | מדועזעים | כל | הצבאים | כל | הגדודים | | נחפזים | כל | הממונים | מתבטלים | כל
השרים | וחיליהם | נמונו | | כל | המשרתים | מתחוללים | כל | המלאכים | והדגלים | וקול | 30
ישמעיו | | גלגל | לגלגל | כרוב | לכרוב | חיה | לחיה | אופן | לאופן | שרף | לשרף | | סלו | 10
לרוב | בערבות | בית | שמו | ועולו | לפיו |

31 §
 35 אִמְרֵי ר' יִשְׁמַעֲלֵי (אֵל) | אִמְרֵי לִי מִן הַשָּׁמַיִם | הֵן שֶׁר הַפְּנִים לְמַעְלָה מִהֵן | שֶׁר |
 אֵתֵד גְּדוֹל וְתִקְפֵּי חִיילָאֵל יוֹי שְׁמוֹ שֶׁר אֲדִיר וְנוֹרָא שֶׁר אֱלֹהִי | וְגִבּוֹר שֶׁר
 גְּדוֹל וְנוֹרָא שֶׁר שְׁכַל בְּנֵי עֲלִיּוֹנִים מְדוּעָעִץ | מ' | מִלְפְּנֵי שֶׁר שְׁהוּא | כִּיּוֹל לְבַלֵּעַ
 15 אֵת כָּל הָעוֹלָם כָּל בְּבֵת אַחַת | וְלִמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ חִיילָאֵל יוֹי הַשֶּׁר מִפְּנֵי שְׁהוּא
 מְנוּנָה עַל | הַהִיּוּת הוּא מְבֵא אֵת הַחַיּוּת בְּפִלְסָאוֹת שֶׁל אֹרֹךְ הוּא מִסְאֵר | אוֹתָם
 40 בְּתַתָּה תִּהְיֶה שֶׁבַח וְדִיעָה הוּא מְמַהֵר אוֹתָם לִימֵר אַחֲרָי' | קְרוֹשׁ בְּרִיךְ כְּבוֹד יי'
 מִקְּדוֹמוֹ.

§ 32 אַר ר' יִשְׁמַעֲלָא אָמַר לִי | מִטְטְרֵךְ מֵלֶאךָ שֶׁר הַפְּנִים אַרְבַּע חַיּוֹת כְּנֵגַד דְּר' רִחוּת 45
כֹּחַ חַיָּה | וְחַיָּה כְּמֵלֹא עוֹלָם כָּלוּ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אַרְבַּעַת פְּנִים | וְכָל פְּנִים
וּפְנִים כְּפָנֵי מִזְרֵחַ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע | בְּפִנִּים וְכָל כֹּחַ כְּכֹסֵי שֶׁל
עוֹלָם וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּתוֹךְ פְּנִים. | וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּפִנִּים בְּתוֹךְ
כְּפִים. | שִׁיעוּר (ם) | שֶׁל פְּנִים מֵאֲחִים וְאַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה פְּנִים וּשְׁעִירֹן שֶׁל בְּפִנִּים | 25
שֶׁלֹּם מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמֵשֶׁה בְּפִנִּים וְכָל אֶחָד וְאֶחָת קְשׁוּרִים | בְּרֵאשָׁה שְׁנֵי אֲלָפִים
תַּתִּים וְכָל כֹּחַ וְחֵמֶה כָּקֶשֶׁת בַּעַן חַיּוֹ | כִּיּוֹ גִלְגַּל וְנִיּוּצוֹץ הַיּוּצֹאץ מְכָל אֶחָד 50
וְאֶחָד כִּיּוֹ כּוֹכַב הַגּוֹנֶה | בְּמִזְרֹחַ.

33 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטור מלאך שר | הפנים למעלה מהן יש שר אחד
5 דארי ומופלא אמין (משוכח) | ובכל מיני שבח כרוביאל יי שמו שר גבור מלא
כח גבורות | שר גאה וגאה |ש(ע)מ| שר צדיק ועמו צדקה שר קדוש ועמו | 5
קדושה. שר מפורא באלפי צבאות שר מסתלסל בריבי | חילות. מקצפו תרעש
תבל ומרגזו ירעדן מתנות ומאימתו | תחילו יסודות. ומנערתו ירעשו ערבות.
קומתו מליא | נחלים רום קומתו כרום שבעה רקיעים ורחב קומתו כרחב |
60 שבעה רקיעים ועובי קומתו כעובי שבעה רקיעים מפתח | פ' ודלג כלפי
ולשנו אוכלת אש ועפעפי כוחר ברכ'. | עינין מיקוקי ושמר ומראה פניו כאש
ויקדת וכתר קדושה | אחר ששם המפורש חזקו בו וטעמו בריקים יוצאים

וקשת שכנה בין כתיפיו וחרבו כברק על מתניו וחצו כברק | על חגוריו ותרים
 15 אש אכלה על צוארו וגחלי רתמים על סביבו- | חיו חיו שכנה על פניו. וקרני
 ההוד על אופניו וצניף מלוכה | על קדקדו וגופו כולו מלא עינים

34§ 5

וגובה קומתו כולו כנפים /מ' | מימינו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט
 וגחלים בוערים | מגופו ולפידים יוצאים ממנו וברקים מבהיקים מפניו ועמו |
 20 תמיד רעם ברעם ואצלו תמיד רעש ברעש שני שרי מרכבה | במקומו. ולמה
 נקרא שמו כרוביאל יי' השר מפני שהוא | מסונה על מרכב כרובים וכרובי
 10 גבורה מסוריץ בידו וכתרי | ראשם הוא מפן|אר ועטרת קדקדם הוא מצחצח
 ושבח /ת' | תארם הוא מעורר ותפארת גאונם הוא ממחר ורכות שחרם | הוא
 25 מרכב וגיל יקרה הוא מגדיל ושיר תהלתם הוא משורת' | ועוז תפארתם הוא
 משנן חוהר כבודם הוא מזריח ופאר חן | חסדים הוא משפיר וחמדת גהם הוא
 מרקם וחמלת יפיים | הוא מיפה וקושט הדרם הוא מהדר וסדר | שבתם הוא
 15 מסלול | להיכן מושב ליושב הכרובים והכרובים עומדים אצל חיות | הקדש
 וכנפיהם ברום ראשיהם ושכינה על גביהם חוהר כבוד | על פניהם ושיר תהלה
 בתוך פיהם וי' דיהם תחת כנפיהם ורגליהם|ם) | מכוסים כנפיהם וקרני הדר
 5 על ראשיהם חיו שכנה על | אפיהם ושכינה על גביהם ואבני ספיר סביבותיהם
 ועמודי אש | על רבעיהם ועמודי לפיד בצדדיהם ספיר אחד מזה וספיר | אחד
 20 מזה תחת ספיריהם גחלי רתמים כרוב אחד מזה וכרוב | אחד מזה. וכנפי כרובים
 זה את זה מוקפץ על קדקדם בכבוד | פרושים לשורר בהם שיר לשוכן שחקים
 10 ולהעריך בהם פאר | למלך מלכים וכרוביאל יי' שמו השר שהוא ממונה
 עליהם | מסדר אותם בסדרים נאים ויפים ונעים ומסלול אותם בכל | מיני
 סלסול יקר וכבוד וממהר אותם בכבוד ועוז לפעול | רצון קונם בכל רגע ורגע
 25 כי על רום ראשיהם תמיד כבוד | רב מלך יושב הכרובים.

35§

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כמה רוחות מושבות
 15 מתחת כנפי | הכרובים מושבת רוח מרחפת שנאמר' ורוח אלהים מרחפת | על
 30 פני המים. מושבת רוח עזה שנאמר' ויולך יי' את הים | ברוח קדים עזה. מושבת
 רוח קדים שנאמר' ורוח קדים | נשא את הארבה. מושבת רוח שלים שנאמר' ורוח
 20 נסע מאת | יי' ויגו שלים. מושבת רוח קנאה שנאמר' ועבר עליו רוח | קנאה.
 מושבת רוח רעש שנאמר' ואחר הרוח רעש לא | ברעש יי'. מושבת רוח יי' שנאמר'
 יוציאני ברוח יי' | ויניחני. מושבת רוח רעה שנאמר' וסרה מעלי רוח רעה. |
 25 מושבת רוח חכמה ורוח בינה ורוח דעת ורוח יראת יי' | שנאמר' ונחה עליו רוח
 יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה | רוח דעת ויראת יי'. מושבת רוח גשמים
 30 שנאמר רוח | צפון תחולל גשם. מושבת רוח ברקים שנאמר' ברקים | למטר עשה
 מוצא רוח מאוצרותיו. מושבת רוח משרת | סלעים שנאמר' יי' עובר ברוח
 גדולה וחזק. מושבת רוח | משיכת מים שנאמר' ויעבר אלהים רוח על הארץ
 40 וינ|שכו המים. | מושבת רוח חמה ודאגה שנאמר' והנה רוח גדולה באה | מעבר
 המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הגערים. | מושבת רוח סערה שנאמר'
 רוח סערה עושה רברו

36§

והשטן | עומד בין הרוחות הללו שאין רוח סערה אלא רוח השטן וכל | הרוחות
 45 הללו אין מושבות אלא תחת כנפי הכרובים שנאמר | וירכב על כרוב ויע(ו)ף
 וידא על כנפי רוח. ולהיכן הן הולכות | הרוחות וכלות מלמד שמתחת כנפי
 10 הכרובים יוצאות ונופלות|ת) | בגלגל (ה)חמה שנאמר' הולך אל דרום וסובב אל
 צפון סובב סובב | הולך הרוח. ועל סביבותיו שכ הרוח. ומגלגל חמה תחרות |
 50 ונופלות בנהרות ובימים בהרים ובנבעות שנאמר' כי הנה יוצר | הרים ובזרא
 רוח. ומהרים ונבעות תחרות ונופלות בימים | ובנהרות. ומימים ונהרות תחרות
 15 ונופלות ביישוב. ומיישוב | תחרות ונופלות בעיירות ובמדינות. ומעירות
 ומדינות | תחרות ונופלות בנ. ומנן תחרות ונופלות בעדן. שנאמר | מתהלך בנן
 לרוח היום. ובתוך גן העדן ערבות ונושבות | מצד זה לצד זה ומתבשמות
 20 מבושמי גן וממרקחי עדן | עד שנפראות ומתמלאות ברוח בושם טהור ומביאות
 ריח | מרקחן גן ובוסמני עדן לפני צדיקים וחסידים יורשי גן | עדן ועץ החיים
 לעתיד לבא שנאמר' עורי צפון ובואי תימן | הפיחי גני חלו בשמי יבא דודי לגנו
 ויאכל פרי מגדיו.

37§

- 1'סדר מרכבות' אמר ר' שמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום
כל כמה מרכבות יש לו לה' ב'ה' | יש לו מרכבות | כרובים שנאמר וירכב על
כרוב ועוף. יש לו מרכבות רוח | שנאמר וידא על כנפי רוח. יש לו מרכבות עב
קל שנאמר || שנאמר הנה יורכב על עב קל. יש לו מרכבות עניים שנא' | הנה
אנכי בא אליך בעב הענן. יש לו מרכבות מזבח | שנאמר ראיתי את יי נצב על
המזבח. יש לו מרכבות | רבותיים שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי שנקן. יש לו
מרכבות האהל שנאמר וירא יי באהל בעמוד ענן. יש לו מרכבות אהל מועד
שנאמר וידבר יי אליו מאהל | מועד. יש לו מרכבות כפרת שנאמר וישמע את
הקול | מדבר אליו מעל הכפרת. יש לו מרכבות אבן ספיר שנ' | ותחת רגליו
10 כמעשה לבנות הספיר. יש לו מרכבות נשרים | שנאמר ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואינן נשרים אלא | שהן פורחות כנשרים. יש לו מרכבות תרועה שנאמר
עלה | אלהים בתרועה. יש לו מרכבות ערבות שנאמר סלו | לרוכב בערבות. יש
לו מרכבות עבים שנאמר השם | עבים רכובו. יש לו מרכבות חיים שנאמר
15 והחיות רצוא | ושוב רצים ברשות ושבים ברשות שהשינה על רום ראשי- | והם.
יש לו מרכבות גלגלים שנאמר ויאמר אל בינות | לגלגל. יש לו מרכבות כרוב קל
שנאמר רוכב על כרוב | קל.

38§

- ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל ומניח על גביו | רגל אחת ועדיין לא הניח רגלו
שנייה סיקר שמנה עשר | אלף עולמים בסקירה אחת ומבין ורואה בכולם ויודע
20 בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על גביו שנאמר סביב | שמנה עשר אלף.
ומניח שהוא סוקר בכל אלו ואלו בכל | יום ויום. שנאמר משמים השקיף על בני
אדם לראות | היש משכיל. דא'א' | יש לו מרכבות אופנים שנא' והאופנים |
25 מלאים סביב. יש לו מרכבות כסא קדשו. שנאמר אלהים | ישב על כסא קדשו.
יש לו מרכבות כס' יי | שנאמר כי יד על כס' יי. יש לו מרכבות כסא משפט
שנאמר ויגבה יי | צבאות' במשפט. || יש לו מרכבות כסא כבוד שנאמר כסא
30 כבוד מרום מראשון | מקום מקדשינו. יש לו מרכבות כסא רם שנא' ואראה | את
יי | יושב על כסא רם ונשא.

39§

- אמר ר' שמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהן יש שר | אחד
גדול וגורא גבור ונכבד אלוף ונערץ ישיש ועז אפפיאל | יי שמו שיש לו ששה
עשר פנים ארבעה פנים לכל צד וצד | וארבעה פנים לכל צד וצד. מאה כנפים
לכל צד וצד ומאה | כנפים לכל צד וצד. ויש לו שמנת אלפים ושבע מאות
35 ששים | ש(מ)ש עינים כמנין ששת ימי השנה. שני אלפים ומאה ותשעים | ואחת
ושש עשרה לכל צד וצד. ושני אלפים ומאה ותשעים | ואחת ושש עשרה לכל צד
וצד. ואותם שתי עינים שבפניו | בכל אחת ואחת ברקים מכריקות. ומכל אחת
ואחת לפידים | בוערות ואין בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם |
40 מיד ושרף ורום קומתו מהלך שני אלפים וחמש מאות שנה. שאין כל עין יכולה
לראות ואין כל פה יכול לדבר כח גבורות | עזו אלא מ'מ'ה' ה'ב'ה' בלבד.

40§

- ולמה נקרא שמו ד' אפפיאל | מפני שהוא ממונה על האופנים והאופנים
מסורים בידו והוא | ממונה לשמש את האופנים והוא עומד עליהם בכל יום
45 ויום | ומשמש ומפאר אותם ומסלסל ומסדר את מרוצתם ומגהיץ | את דוכנם
ומעזין את דירתם ומשוה את פינתם ומדשן | את מושבם והוא משכים ומעריך
עליהם לילה ויום לרבות | את תפארתם ולהגדיל את גאותם ולעשותם מהירים
לשבח | קניהם. והאופנים כלם מלאות עינים וכולם מלאים כנפים | שבע כנגד
50 כנפים וכנפים כנגד עינים. וכפניהם מבהיקין | זו זוהר כאור נוגה ושבעים
ושתים אבני ספיר קבועים על | לבושם מימין כל אחד ואחד. וע'ב אבני ספיר
קבועים על | לבושם משמאל כל אחד ואחד. וארבע אבני ברק | קבועים ||
55 כנגד חמה שזיוו הולך בארבע רוחות העולם. ולמה | נקרא שמו ברקת מפני
שזיוו דומה למראה ברק ומקיץ | להן סוכות וזו סוכות וזה סוכות אור ספיר
וברקת. מפני | מראית דמות עיניהם ודמות פניהם.

41§

- אמר ר' שמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהם יש שר | אחד
מופלא ואדיר רב יקר גבור וערץ אלוף ונגיד סופר | מהיר הדור ונכבד ונחמד
60 וכולו מלא שבח ונוגה וכולו מלא | זוהר וכולו מלא אור וכולו מלא יופי וכולו
מלא חמדה וכולו | רכות וגדולה. דמותו כמלאכים וגופו כנשרים. זיוו כברקים |

- תארו כלפידים. ויפיו כבזיקים. והדו כנחלים. הדרו | כחשמלים. נהו כאור
 נונה. מראהו | כמראה | יכמאור | הגדול גבהו | כשבעה רקיעים. ואור עפעפיו
 כאור שבעתים ואבן ספיר | על ראשו כמלא עולם | כזיו עצם השמים לטהר
 וגופו מלא | עינים ככוכבי השמים שאין להם חקר ואין להם מספר וכל | עין
 15 ועין ככוכב | הנונה ויש מהם כמאור הקטן ויש מהם כמאור | הגדול
 מקרסוליו ועד רכובתו ככוכבי ברק. ומרכובתו ועד | ירכותיו ככוכב הנונה.
 ומירכותיו ועד מתניו כמאור | הלבנה. ממתניו ועד צוארו כמאור החמה.
 20 ומצוארו | ועד קרקד ראשו כאור לא נעדר. וכתר שעל ראשו כזו | כסא הכבוד.
 שיעור של כתר מהלך חמש מאות ושתים | שנים ואין מיניו וזו ואין מיניו וזה ואין
 10 מיניו נונה ואין מיניו | מאור בעולם שאין קבועין באותו הכתר

42§

- ואותו השר | שרפיאל יי שמו. וכתר שבראשו שר שלום שמו. ולמה | נקרא שמו
 שרפיאל יי שמו מפני שהוא ממונה על השרפים | ושרפי | להבה מסורין בידו
 15 והוא עומד עליהם לילה ויום | ומלמד להם שירה תהלה פאר עז ונאה לפאר
 למלכם | בכל מיני שבח וקדושה וכמה הם שרפים ארבע כנגד ארבע | רוחות
 של עולם וכמה כנפים יש להם שש כנגד ששת ימי | בראשית. וכמה פנים יש
 להם שש עשרה פנים ארבע ארבע | לכל רוח ושיעורן של שרפים ורום כל אחד
 ואחד כנגד שבעה | רקיעים. שיעורן של כנפים כל כנף וכנף כמלא רקיע
 20 שיעורן | של פנים כל פנים ופנים כפני מזרח. ומאירין כל אחד ואחד | כזו כסא
 הכבוד. שאפילו חיות הקדש ואופני הוד וכרובי | הדר אין יכולין להסתכל בו
 שכל המסתכל בו עיניו כהות | מזיו גדול שעליו. ולמה נקראו שמו שרפים מפני
 שהם | שורפים פ(ר) | נקסאות של שטן. בכל יום ויום השטן יושב עם | סמאל שרה
 של רומי ועם דוביאל שרה של פרס וכותב | ענותיהם של ישראל על פונקסאות
 25 ונותנין אותם לשרפים | להכניס אותן לפני ה' | לאבד את ישראל מן העולם |
 והשרפים יודעים ברזי ה' | שאינו רוצה שתפול אומה | זו של ישראל מה
 עושין שרפי | כל יום ויום נוטלין אותן | מיד השטן ושורפין אותם באש
 יקדת שכנגד כסא רם | ונשא כדי שלא יכניסו | לפני ה' | בשעה שהוא יושב
 על כסא | הדין וכן את העולם כולו באמת.

30

43§

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרן מלאך שר הפנים למעלה מן השרפים יש |
 שר אחד מעולה מכל השרים מופלא מכל המשרתים | דדוריאלי יי שמו שהוא
 ממונה על גני ספרים והוא | מ' | מוציא ומביא דלוסקוס של כתובים וספר
 35 וזכרונות בתוכו | לפני ה' | והוא מכיר בחזותמות של דלוסקוס והוא פותח |
 נוטל את הספרים ונותן אותם ליד ה' | ה' | נוטל | מידו ונותן אותן לפניו
 25 לפני הסופרים לקרות בבית דין | הגדול שברום ערבות רקיע בפני
 | מפיליאה של מעלה. ולמה נקרא שמו דדוריאלי מפני שכל דבור ודבור |
 40 דיבור שיוצא ממנו נברא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי השרת
 ואומר שירה לפני ה' | בשעת הגיע זמן לומר | קדוש.

44§

- סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרן מלאך | שר הפנים למעלה מכל
 אלו יש ארבעה שרים גדולים עירין | וקדישין שמן. רמים ונכבדים נוראים
 45 ונחמדים מופלאים | ואיריים גדולים מכל בני עליונים ואין כמותן בכל שרי
 (ה) עליונים | ואין בערכן בכל המשרתים כולן שכל אחד ואחד שקול כנגד |
 כולם ומחיצתן כנגד כסא הכבוד ועמידתן כנגד ה' | שזהו מחיצתן מעין
 10 וזהו כסא הכבוד וזו דמותן מעין זו | השכינה והן פאורין מפאר גבורה
 ומשבחין משבח שכינה | ולא עוד אלא שאין ה' | עושה דבר בעולמו עד
 שנמלך עליה | תחלה ואח"כ עושה דבר שנאמר בגזירת עירין פתגמ' ומאמר |
 50 קדישין שאלתא. עירין שנים וקדישין שנים. וכיצד הן | עומדין לפני ה' |
 מלמד שעיר אחד עומד מזה וקדיש | אחד עומד מזה. עיר אחד עומד מזה וקדיש
 15 אחד עומד | מזה. ולעולם הן מגביהין והן משפילים גאים עדי ארץ. והן |
 מגביהין שפלים עדי מרום.

55

45§

- ובכל יום ויום כשה' | יושב | על כסא הדין וכן את כל העולם כולו וספרי
 חיים וספרי מתי | פתוחין לפניו כל בני עליונים עומדים לפניו באימה
 20 ובראיה | בפחד וברעדה באותה שעה ה' | יושב בדין על כסא הדין | לבושו
 60 לבן כמו שלג ושער ראשו כמו צמר נקי ומעילו כלו | כאור נונה. וכולו מלא
 צדקה כשריין והן עירין וקדישין | עומדים לפני כשותרים לפני השופט והן
 25 נושאין ונותנין | בכל דבר ודבר וגומרין את הדבר שבא לפני ה' | בדין כענין |

שנאמ' בגזירת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא מהן | פוסקין דין ודברים.
ומהן נחרין את הגזירות בבית דין הגדול | שבערבות. מהן שואלין את השאלות
מלפני הגבורה מהן || גומרין את הדברים כנגד למעלה. מהן גומרין יורדין 57
ומקיימין | את הגזירות בארץ מתחת כענין שנאמ' ואלו עיר וקדיש מן | שמיא
נחית קרא בחיל וכן אמר גודו אילנא וקציצו ענפיה | אתרו עפיה וברו אנביה 5
תנד חיותא מן תחותיה וצפר' מן | ענפ'. ולמה נקרא שמן עירין וקדישין. עירין 5
על שם ש' | שמקדשין את הגוף הנשמה בפלסאות של אש ביום השלישי | של
דין שנאמ' יחינו מיומים ביום השלישי יקימו ונחיה | לפניו.

46 § 10
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפני' | שבעים שמות יש לכל אחד
ואחד מהן כנגד שבעים לשונות | שיש בעולם וכולם על שמו של ה'ב'ה' וכל שם 10
ושם כתוב בעט | של להבת על כתר גורא שעל ראשו של מלך רם ונשא ומן כל |
אחד אחד ויקוקין וברקים יוצאין ממנו וכן כל אחד ואחד | קרני' וזהר מוקפין
הימינו. מכל אחד ואחד אורות מבהיקות | הימינו. ומכל אחד ואחד סוכות וזהר 15
ואהלות נונה מוקפין | הימינו שאפי' השרפים חיות שהן גדולים מכל בני
עליונים | אינן יכולין להסתכל בהן.

47 §
20 'סדר דין' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים כל זמן שבית דין
הגדול יושב | ברום ערבות רקיע אין פתחון לכל בריה שבעולם חוץ מאותן |
השרים הגדולים שהן נקראין יוי בשמו של ה'ב'ה' וכמה הם השרים | שבעים 20
ושנים שרי מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא | מדבר בשבחו של עולם
לפני ה'ב'ה' בכל יום יום בשעת פתיחת | ספר שכל מעשי עולם כתובין בו
כענין שנאמ' דינא יתיב | וספרין פתיחו. 25

48 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | (ס)שר הפנים בשעה שה'ב'ה' יושב
על כסא הדין עומד צדק | מימינו חסד משמאלו ואמת כנגד פניו ובשעה שכל 25
אדם | רשע לפניו לדין יוצא מזיו החסד כלפי פניו כמקל ועומד | לגדו מיד
נופל אדם על פניו מתיראין ומודעוין כל מלאכי || מלאכי חבלה הימינו כענין 30
שנאמ' והוכן בחסד כסא וישב | על' באמת. 358

49 §
35 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשפותח ה'ב'ה' את הספר
חציו אש וחציו שלהבת | יוצאין מלפניו בכל רגע ורגע לעשות דין ברשעים
וחרבו | משתלחת מנתיקה שזיה מבהיק כברק | (והוציא) והולך מסוף | העולם 5
ועד סופו שנאמ' כי באש יי נשפט. וכל באי העולם | מתיראין ומודעוין
מלפניו כשרואין את חרבו שהיא | משתננת כברק מסוף העולם ועד סופו
וניצוצין ויקוקין יוצאין | הימנה כשיעור כוכבי רקיע כענין שנאמ' אם שנותי 40
ברק חרבי.

50 §
10 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים בשעה | שה'ב'ה' יושב על
כסא הדין מלאכי רחמים עומדים מימינו / מ' | מלאכי שלום עומדים משמאלו 45
ומלאכי חבלה עומדים לקראתו | סופר אחד למעלה הימנו וכרוב אחד למעלה
ממנו ושרפי | כבוד סובבין בארבע רוחות כסא כחומות חומות של ברקים | 15
ואופנים סובבים להן כלפידים סביבות כסא הכבוד ועניי אש | ועניי לפיד
מוקפין להם מימין ומשמאל חיות הקדש נושאות | כסא הכבוד מתחתיהן כל
אחת ואחת כשלש אצבעות וכל | אחת ואחת כשלש אצבעות שיעור גבהן של 50
אצבעותיהן / מ' | כל אחת ואחת שמנת אלפים ושבע מאות ששים וששת אלפים
פרסאות ומתחת רגלי החיות מושכות ויוצאות שבעה נהרות | אש וכל נהר
ונהר רחבו שלש מאות וששים וחמשת אלפים | פרסאות ועומקן מאתים 20
(ושבעים) וארבעים ושמונה אלפים | רבבות פרסאות ארכו אין חקר ואין מספר
וכל אחד ואחד | חורר כמין כיפה בארבע רוחות ערבות רקיע ונופל וכלה 55
למעוין. | וממעון לכולו. ומזבול לשחקים. ומשחקים לרקיע. ומרקיע | לשמים. 25
ומשמים על רגש רשעים שבגדיהם. שנאמ' הנה סערת | יי חימה יצאה וסער
מתחולל על ראש רשעים יחול.

- 51 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים פרסת רגלי החיות מוקפין 558
שבעה ענני נחל. לפני ענני נחל מוקפין | שבע חומות של להב. לפני חומות של
להב מוקפין שבע חומות | של לפיד. לפני חומות של לפיד מוקפין שבע חומות
אבני | אלגביש. ולפני אבני אלגביש מוקפין אבני ברד. ולפני אבני | ברד מוקפין 5
אבני כנפי סופה. ולפני אבני כנפי סופה מוקפין | שביכי שלהבת. ולפני שביכי
שלהבת מוקפין עליות סערה. | ולפני עליות סערה מוקפין האש | ר' והמים.
ולפני האש והמים | מוקפין אומרי קדוש. ולפני אומרי קדוש מוקפין אומרי | 10
ברוך. ולפני אומרי ברוך מוקפין ערפלי טוהר. ולפני ערפלי | טוהר מוקפין
נחלי רתמים. ולפני נחלי רתמים מוקפין אלף | מחנות אש וריכי צבאות להבה. 10
ובין מחנה למחנה. ובין | צבא לצבא ערפל מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו
| אש. | (ב)

- 52 §
15 'סדר מחנות' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | ב' שר הפנים | ארבע
מאות ותשעים וששת אלפים רבבות מחנות יש לו לה' ב' | ברם ערבות רקיע.
וכל מחנה ומחנה ארבע מאות תשעים | וששה אלפים מלאכים וכל מלאך
ומלאך רום קומתו כים | הגדול ומראה דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפיד
אש | חרצות ומרגלותן כעין נחשת קלל ומשאנת קול דבריהן | כקול המון. 20
20 וכולם עומדין לפני כסא הכבוד בארבע שורות | ושרי החיל עומדין בראש כל
שורה ושורה. ויש מהן שהן אומרי | קדוש. ויש מהן שהן אומרים ברוך. ויש מהן
רצין בשליחות. | ויש מהן עומדין בשמשות כענין שנאמר אלף אלפין שמשותיה |
ורבו רבבן קדמוהי יקומון דינא יתיב וסיפרין פתיחו.

- 53 § 25
ובשעה | שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא מלפני ה' | 25
ונופלת במחנה שכניה ויהי סער גדול ביניהם שנאמר הנה | סערת ירי חמה יצאה
וסער מתחולל. באותה שעה אלף אלפין | אלפין מהן נעשין ויקין אלף אלפים 559
נעשין מהן לפידים. אלף | אלפים מהם נעשין לחושין. אלף אלפים מהן נעשין
להבים. אלף | אלפים מהן נעשין זכרים. אלף אלפים מהן נעשין נקבות. אל | אל
אלפים מהן נעשין רוחות. אלף אלפים מהן נעשין אש דולקת | אלף אלפים 5
מהן נעשין שלהבת. אלף אלפים מהן נעשין | ויקוקין. אלף אלפים מהן נעשין
חשמלי אור עד שמקבלין | עליהם עול מלכות רם ונשא יוצר כולם באימה
ביראה ברתת | ובזיע ברעם ובחלחלה בפחד וברעדה ואח' מחזירין אותן |
למדתן ראשונה להיות יראת מלכם לפנייהם בכל שעה ושעה | כדי שיכוונו את 10
לבם לומר שירה בכל שעה שנאמר וקרא | זה אל זה ואמר.

- 54 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה
עולה נהר דינור | בכמה אלף אלפים וריכי רבבות כח גבורות אש ומושך 40
ועובד | מתחת כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגדודי | ע' | ערבות וכל
מלאכי השרת יורדין תחלה לנהר דינור וטובלין | את עצמן באש של נהר דינור
ומטבילין את לשונם ואת | פיהם שבעה פעמים בנהר דינור ואח' עולין
ולובשין לבוש | מחמקי סמל. ועוטפין טפלי חשמל ועומדין בארבע שורות |
כגון כסא הכבוד בכל רקיע ורקיע. 45

- 55 §
אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בשבעה היכלות עומדין ארבע מרכבות | 20
שכינה ולפני כל אחת ואחת עומדין ארבע מחנות שכניה | בין מחנה למחנה
מושך ועובר נהר של אש ובין נהר לנהר | מוקפין ערפלי טוהר. ובין כל א' 50
עומדים ושחולים עמודי | גפרין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין גלגלי של
להבת. ובין גלגל לגלגל מקיפין שביכי לפיד. ובין שביכי לשביכי | מק' | מקיפין
אוצרי ברקים אחורי אוצרי ברקים מוקפין כנפי | סופה. אחורי כנפי סופה
מקיפין גזי סערה. אחורי גזי | סערה מקיפין רוחות רוחות קולות קולות 559
רעמים רעמים ויקים | ויקים וזעות וזעות.

- 56 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת אומרים קדוש כל
עמודי רקיעים | ואדניהם מתרופפין ושערי היכל ערבות רקיע מתרעשין | 5
יסודי תבל ושחקים מזדעזעין וחדרי מעון וחדרי מכון | מתחוללים וכל סדרי
רקיע מזלות וכוכבים נבהלים וגלגל | חמה וגלגל הלבנה נחפזים ונסין
מסלולותם ורצין לאחוריהם | שנים עשר אלפים פרסאות ומבקשין להשליך

עצמן מן השמים | מפני רעמת קולן נעימתן ורעש רוממותם ויזקוקן וברקים | 10
שיצאין מפיהם שנאמר קול רעמך בגלגל האירו וגו'. עד שקורא | להם שר
העולם ואומר להם שתקו במקומכם ואל תתיראו | שמלאכי השרת אומרים
שירה לפני ה' ב'ה' שנאמר בך יחד כוכבי | בקר וירעו כל בני אלהים..

5

57 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון כשמלאכי השרת אומרים קדוש כל שמות
המפורשות | החקוקות בעט שלהבת על כסא כבוד מפרחות כושרים בשש | 15
עשרה כופים ומקיפות וסוכבות את ה' ב'ה' בארבע רוחות מקום | כבוד
שכינתו ומלאכי הצבא ומשרתי להבה ואופני גבורה | וכרובי שכינה חיות
הקדש ושרפים ואראלים וטפסרים | וב'ה' להם וגדודי אוכלה ומערכות
לסיד וצבאות להט | ושרי קדושים קשורי כתרים לבושי מלכות עטויי כבוד | 20
אפודי תפארת אזורי אדרת חגורי גאות נופלים על פניהם | שלשה פעמים
ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד..

15

58 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון בשעה שמלאכי | השרת אומרים קדוש כתקנו
לפני ה' ב'ה' יוצאין משרתי כסאו | משמשני כבודו בשמחה רבה מתחת כסא
הכבוד וכל אחד | ואחד בידיהם אלף אלפים וריכי רבבות כתרים של ככבים | 25
מעין מראה זיו כוכב נוגה וקושרין אותן למלאכי השרת | || השרת ולשרים
הגדולים אותן שאומרים קדוש שלשה כתרים | אחד שאומרים קדוש ואחד על
שם שאומרים קדוש קדוש | ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש קדוש קדוש יי
צבאות. ובזמן | שאין אומרים קדוש כתקנו אש אכלה יוצאת מלפני אצבעו | 5
הקטנה של ה' ב'ה' ונופלת בתוך מערכותיהם ומתחלקת | לארבע מאות תשעה
וששה אלפים רבבות חלק כנגד ארבע | מחנות מלאכי השרת ואוכלת אותם
בבת אחת שנאמר אש | לפניו תלק ותלהט סביב צריו. ואח' פותח ה' ב'ה' את
פיו דובר | דבר אחד ובורא אחרים תחתיהן כמותן חדשים ועומדין | כל אחד
ואחד בשירה לפני כסא הכבוד ואומ' קדוש שנאמר | חדשים לבקרים רבה
אמנותיך..

30

59 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו שמים וארץ.
אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. אותיות שנבראו בהן הרים | וגבעות. אותיות
שנבראו בהן עצים ועשבים. אותיות שנבראו | בהן כוכבים ומזלות אופן הלבנה
וגלגל החמה וכסיל וכימה | וכל מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
מלאכי השרת. | אותיות שנבראו בהן שרפים וחיות. אותיות שנבראו בהן | כסא
הכבוד וגלגלי המרכבה. אותיות שנבראו בהן צרכי | עולם. אותיות שנבראו
בהן חכמה ובינה דעת והשכל | ע' | עונה וישרות שבהן מתקיימן העולם כולו
ההלכתי אצלו | ות' | ותפשני בידו והעלני בכנפיו והראני את אותן האותיות כלן
| שהן חקוקות בעט שלהבת על כסא הכבוד ויזקוקן וברקים | יוצאין מהן
ומכסין את כל הדרי ערבות.

40

60 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך איפה מים תלויין ברום רמים | 25
ואיפה אש דולקת בתוך אבני ברד ואיפה ברקים מבריקים | בתוך הרי שלג
ואיפה רעמים מרעישים במרומי עליין ואיפה | להבה תלהב בתוך אש יוקדת
ואיפה קולות משמיעים ברעם | וברעש והלכתי אצלו ותפשני בידו והעלני
בכנפיו והראני | את כולם וראיתי מים תלויים ברום ערבות רקיע בשם | יה
איה | אשר איה ופירותיהן יורדין גשמים ומורים פני תבל שנאמר | מפר
מעשך תשבע הארץ. וראיתי אש ושלג. ואבני ברד | שהם מתלקחות אלו בתוך
אלו ואינם ניוקות בשם אש אוכלה | שנאמר כי יוי אלהיך אש אוכלה וגו'.
וראיתי ברקים. שהם | מבריקים בתוך הרי שלג ואינם ניוקין בשם | יוי צור
עולמים | שנאמר כי ביה יוי צור עולמים. וראיתי רעמים וקולות שהם |
מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניוקין בשם אל שדי רבה | שנאמר אני אל שדי.
וראיתי להט ולהבה שהן לוחטין | ולהביין בתוך אש יוקדת ואינן ניוקין בשם | יה
על כס יה שנא' | ויאמר כי יד על כס יה. וראיתי נהרי אש בתוך נהרי מים |
נהרי מים בתוך נהרי אש ואינן ניוקין בשם עושה שלום | שנאמר עושה במרומו
שלום שהוא עושה שלום בין אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן בין זעזים
לזיקים.

55

61§

אמר ר' שמעאל אמר לי (ט) טרן בא ואראך נשמתן של צדיקים | שנבראו חזרו ונשמתן של צדיקים שעדיין לא נבראו | והעלני אצלו ותפשני בידו והעלני אצל כסא הכבוד אצל | מקום שכיהן וגילה לי את כסא הכבוד והראני את אותן הנשמות (ת) | שנבראו חזרו לכן שהן מפריחות למעלה מכסא הכבוד לפני | ה' ב' ואח' הלכתי ודרשתי את הפסוק הזה ומצאתי כענין | שנאמר כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי | רוח מלפני | יעטוף אלו נשמות שנבראו בגוף הבריות של צדיקים חזרו | לפני ה' ב' | ונשמות אני עשיתי אלו נשמתן של צדיקים | שעדיין לא נבראו בגוף.

62§

אמר ר' שמעאל אמר לי / מט' | מטטרן בא ואראך נשמתן של רשעים היכן הן עומדין. ונשמ' | הן של ביוניים היכן הן עומדין. ונשמתן של ביוניים היכן || היכן הן יורדות. ושל רשעים היכן הן יורדות. ואמר לי נשמתן | של רשעים יורדות לשאול על ידי שני מלאכי חבלה. ואלו הן. | ועפאל וסמכאל. סמכאל שהוא ממונה על נשמתן של | ביוניים כדי לסומכן ולטהרן מחטא ברוב רחמיו של מקום. | ועפאל שהוא ממונה על נשמתן של רשעים כדי להורידן | מלפני ה' ב' | מדין השכינה לשאול לדון באש לגיהנם במקלו (ת) | של גחלים והלכתי אצלו ותפשני בידו והראני את כולם | באצבעות ידיו וראיתי דמות 'מראה' פניהם כפני אדם וגופן כנשרים (ם) | ולא עוד אלא שזיו דמות נשמתן של ביוניים דומין כירקות | מפני מעשיהן שיש בהן דופי עד שיטהרו מעונם באש. חיו | דמות נשמתן של רשעים דומין כשולי הקדרה מפני רוב | מעשיהן שהן רעים.

63§

וראיתי נשמתן של | צ' אבות העולם | אברהם יצחק יעקב ושאר הצדיקים שמעמידין אותן | מקבריהן ועולין לקרקע ומתפללין לפני ה' ב' ואומרים בתפלה | לפני ה' ב' רבונו של עולם עד מתי אתה יושב על כאכל שהוא | ושב בימי אבלי וימיןך לאחוריק ואי אתה גואל את בניך | ומגלה מלכותך בעולם ואי אתה חומל על בניך שמשעבדין (י) | בין אומות העולם על ימיןך שהיא לאחור שבה נטית וטפחת | שמים ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה | ש' משיב | ה' ב' לכל אחד ואחד מהם לאברהם בלבד | ליצחק בלבד | ליעקב בלבד ואומר מפני שהרשעים הללו שחטאו לפני כן | וכך שעוו לפני כן וכך שחטאו לפני כן וכך שפשעו לפני כן | וכך וכן | היאך | אני יכול להושיע את ימיני הגדולה במפלת ערלים. באותה | שעה קרא אותי ואמר לי | קרא מטטרן עבדי טול את הספרים | וקרא את מעשיהם הרעים מיד ונטלתי את הספרים וקורא | את מעשיהם ונמצאים שלשים ושש כריתות כל רשע ורשע | בכל' | כריתות: שעבר כל רשע ורשע בג' וכן כל רשע ורשע על | כל רשע ורשע על כל אותיות שכתורה שנאמר וכל ישראל עברו | את תורתך על תורתך לא נאמר כן אלא את תורתך שעברו | מא' ועד ת' על שלשים ושש כריתות בכל אותיות מיד | בכח | אברהם בפני עצמו יצחק בפני עצמו יעקב בפני עצמו. ואח' | אומר להם ה' ב' אברהם אהובי יצחק בחירי יעקב בכורי עכשו | היאך אני יכול להשען מבין אומות העולם. ומיד מיכאל שרן של | ישראל צווח ובוכה בקול גדול ואומר למה י' תעמוד ברחוק. וגו'.

64§

אמר ר' שמעאל אמר לי | ל' מטטרן בא ואראך פרגונד | של מקום שהיא פרושה לפני ה' ב' שכל דורי דורות העולם וכל | מעשי דורות העולם בין שעשו ובין שעושין עד סוף כל הדורות | חקוקין בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב שהורה לבניו | אותיות של תורה וראיתי דור דור ומלכיהם. דור דור ורנניהם. דור דור וראשיהם. דור דור ור' ע' הם. דור דור ושמריהם. דור דור ונוגשיהם. דור דור וסירוגיהן. דור דור ופקודותיהן. דור דור ושופטיהם. דור דור ושטוריהם. דור דור ומלמדיהם. דור דור ומעבדיהם. דור דור ועזיזיהם. דור דור וחסידיהן. דור דור ונגידיהן. דור דור ותוריהם. דור דור וחכמיהם. דור דור וראש כליהם. דור דור וראשי 'מדרשיהם'. דור דור וראשי שיבותיהם. | דור דור וקציניהם. דור דור ונשיאיהם. דור דור ומליציהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואדיריהם. דור דור חקניהם. דור דור ונהגיהן. וראיתי אדם ודורו | ומעשיהם ומחשבותיהם. ונהגיהם ודורו המבול ומעשיהם | ומחשבותיהם. ושם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. נמרוד | ודורו הפלגה ומעשיהם ומחשבותיהם. אברהם ודורו | ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. | שמעאל ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יעקב ודורו ומעשיהם. | ומחשבותיהם. יוסף ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. שבטים || שבטים ודורן ומעשיהם ומפעליהם. עמרם ודורו

ומעשיתם | ומפעליהם. משה דורו מעשיתם ומפעליהם. אהרן ומרים |
ומעשיתם ומפעליהם. ושירים קווינים מעשיתם ומפעליהם. יהושע דורו
מעשיתם ומפעליהם. ושושנים דורו ומעשיתם ומפעליהם. עלי דורו מעשיתם
ומפעליהם. פנחס דורו | מעשיתם ומפעליהם. אלקנה דורו מעשיתם
ומפעליהם. | שמאל דורו מעשיתם ומפעליהם. שאל דורו מעשיתם
ומפעליהם. רד דורו מעשיתם ומפעליהם. שלמה דורו מעשיתם ומפעליהם.

658

- 588
מלכי יהודה דורון מעשיהם ומפעליהם | מלכי ישראל דורון מעשיהם
ומפעליהם | מלכי אומות העולם | דורון מעשיהם ומחשבותיהם | ומפעליהם |
10 רונן ישראל דורון מעשיהם | ומפעליהם | אלופי ישראל דורון מעשיהם
ומפעליהם | אלופי אומות העולם דורון מעשיהם ומפעליהם | גבורי ישראל
15 | מעשיהם ומחשבותיהם | גבורי אומות העולם דורון מעשיהם
ומפעליהם | עשרי ישראל דורון מעשיהם ומפעליהם | עשרי אומות העולם
15 דורון מעשיהם ומפעליהם | חכמי ישראל דורון | מעשיהם ומפעליהם | חכמי
אומות העולם דורון מעשיהם | ומפעליהם | נשיא ישראל דורון מעשיהם
ומחשבותיהם | נשיא אומות העולם דורון מעשיהם ומפעליהם | ראשי ישיבות
20 דורון מעשיהם ומפעליהם | ראשי אומות העולם דורון | מעשיהם ומפעליהם |
אנשי השם בישראל דורון מעשיהם | ומפעליהם | אנשי אומות העולם דורון
20 מעשיהם ומפעליהם | דיני ישראל דורון מעשיהם ומפעליהם | דיני אומות
העולם | דורון ומעשיהם ומפעליהם | מלמדי תינוקות | בישראל דורון
מעשיהם | ומפעליהם | מלמדי תינוקות באומות העולם דורון ומעשיהם
25 ומפעליהם | מלצי ישראל דורון ומעשיהם ומפעליהם | מלצי אומות העולם
דורון מעשיהם ומפעליהם | וכל נביא ישראל דורון ומעשיהם ומפעליהם | וכל
25 נביא אומות העולם דורון | ומעשיהם ומפעליהם | וכל קרב מלחמה שאומות
העולם | עושיהן | עם | ישראל | בימי מלכות | ורואי | אתה | משכן | בן יוסף | דודו |
ומעשיהם עושיהן עם אומות העולם | ורואי את משכן | בן דוד | דודו | בן
קריב | ומלחמות ומעשיהם ומפעליהם | שהם | עושיהן עם ישראל | בן לטובה | בן
לרעה | ורואי את כל קריבות | ומלחמות שונות ומגוונים עושים עם ישראל | לימות
30 המשיח | וכל | מה ש'ה' | עושה | עמה | לעתיד לבא | ושאר כל פרסי | הדור | וכל
מעשיהם דורון בישראל | עם | באומות העולם | בן | שונות | בן | שונות |
לעתיד לבא | עד דודי | דורות עד סוף | חקוק | על פגוד של מקום ואני ראיתי
בעיני את כולן ולבסוף | שראיתי | פתחת | פי | ואמרתי | בשכחו של מקום | כאשר
דבר מלך | שלטון | שומר מצוה | לא יעד | לא יעד | דבר רע | ואומר | מה | מה
35 רבו מעשיהו יו | ונו | ואומר | מה גדלו מעשיהו יו |

66 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון רחמן של כוכבים שנימקין | בריקע בכל לילה
ולילה בעזמו של מקום הדין הן הולכין הדין | הן עומדין הלכתי אצלו ותפשוני
בירו הארני את כולן באצבעותי | דיוו הן עומדין בניצוצי שלהה סביבותי
מרכבותי של מקום | מה עשה מטטרון באותה שעה הכה כפי כפו והפסתי
את | כלן ממקומן מיד פרחו ממקומן בכפפי שלהה ועלו וכסו | בארבע רוחות
כסא מורכבה והגיד לי כל אחד ואחד את | שמום וכל א' וא' כנויים
שנאמר מספר לכוכבים | כלם בשם יקרא. מלמד שהיה ה'ב' לכל
כוכב וכוכב על | וכלם ונסין במנין על ידי ה'הטיל המלאך לריקע השמים
לשמש את העולם ויוצאין במנין לקלס את ה'ב' בשירות | ובתנ(1)שבתות כענין
שנאמר ושמים מספרים כבוד אל. | ולעתיד לבא חזר ה'ב' ובוראם חדשים.
שנאמר | חדשים לברקיים || לברקיים וגו'. | ופוחת את פיהם ואומרים שירה. א63
ומה שירה | הם אומרים כי אראה שמך וגו'.

678

- אמר ר' ירמיהאל אמר לי | מטטרן בא ואראך נשמתן של מלאכים ורוחן של
משרתים | שגופן נשרפין באשן של מקום שהיא יוצאה מאצבעו קטנה | והן נעשין
נחלים של אש בתוך נהר דינור ורוחן ונשמתן | היו עומדין אחורי השכינה כל
זמן שמלאכי השרת אומרים | שירה שלא בזמנו ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן
נשרפין | ונלהטין באש של קוניהם ובלבלן של בוראיהן כמקומם ורוח | סערה
מעבת עליהן ומשכלת אותן לנהר דינור ונעשין שם | הרים הרים של נחלים
ורוחן ונשמתן חחרות לבוראן ועומדות | כולן אחרי קוניהם והלכתן אצלו
ותפשני בידו והראני את כולן | ונשמתן של מלאכים ורוחן של משרתים שהן
עומדות אחורי | מטטרן על ידי סערה וחומות של אש מקופות להן באותה
סעה פתח לי שכינה אחתי שכל | אחד ואחד דמותו כמלאכים וכופיהם
מיד נשאתי אתי עיני ראיתי אותו שכל |

כעוף מעשה שלהבת | מפעלות אש יוקדת באותה שעה פתחתי את פי בשבחו של | מקום ואמרתי גדולים מעשי יי.

68§

- 5 אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך את ימינו של מקום שהיא נשלחת | לאחר מפני חרבן בית המקדש. שכל מיני זרי מאורות | מובהקות ממנה שבה 20 נבראו תשע מאות חמשים וחמשה | רקיעים שאפי' שרפים 'ואופנים' אינן רשאים לה(ס)תכל בה עד הגעת יום | תשועה לבא והלכתי אצלו ותפשוני בידו והעלני בכנפיו והראני | אותה בכל מיני שבח רנה ותהלה שאין פה יכול לומר שבה | ואין עין יכולה להסתכל בה מפני רוב רבותה ותושבתה ויקרה | 10 וכבודה ותפארתה ולא עוד אלא שכל נשמתן של צדיקים שהן | זוכין וראין בשמחתה של ירושלם הן עומדות אצלה ומקלסות || לפניו ומבקשות רחמים 63 מלפניה ואומ' ג' פעמים בכל יום עורי | עורי לבשי עוז וזרוע יי. וכענן שנאמ' מליך למין משה ורוע | תפארתו. באותה שעה היתה בוכה ימינו של מקום ומשכות | ויצאות חמשה נהרות של דמעות מחמש אצבעותיה וגופל' | לתוך 15 הים הגדול ומרעישות את העולם כולו כענן שנאמר | רועה התרועעה הארץ פור התפוררה ארץ נוע תנוע ארץ | כשכור והתגודדה כמלונה. הרי חמש פעמים כנגד חמש | אצבעותיה של ימינו הגדולה

69§

- 20 וכשוראה ה'ב'ה' שאין צדיק בדור | ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי בני אדם ואין איש כמשה | ואין מפניו כשמואל שיבקש רחמים מלפני המקום על התשועה(ה) | ועל הגאולה ועל מלכותו שתגלה בעולם כלו ועל ימינו הגדולה | שיחזיר אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל מיד | וזכר ה'ב'ה' צדקתו וחסותו ורחמי וחסדיו של עצמו ומושע | לעצמו את זרועו הגדולה 25 ותסמוך לו צדקתו כענן שנאמר | וירא כי אין איש כמשה שהיה מבקש רחמים כמה פעמים | במדבר על ישראל וביטל את הגזירה מעל ישראל. ושתומם | כי אין מפניו כשמואל שפנע בה'ב'ה' וקרא אליו וענה לו ועשה | לו ה'ב'ה' רצונו שאפי' שלא כראוי כענן שנאמ' הלא קציר חטים | היום אקרא אל יי. ולא עוד 30 אלא שנודונו לו למשה בכל | מקום שנאמר משה ואהרן בכהניו. ועוד אם יעמוד משה | ושמואל לפני. ותושע לו ורועי. אמר ה'ב'ה' באותה שעה אני | עד מתי אצפה לבני אדם לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני | בשבילי ובשביל זכותי וצדקתי אושע את זרועי ואציל בה את | בני מבין אומות העולם שנאמר למעני 25 למעני אעשה כי איך | חל.

70§

- 35 באותה [?]שעה מגלה ה'ב'ה' בעולם את זרועו הגדולה ומראה | להם לאומות העולם שארכה כארכו של עולם מסוף העולם | ועד סופו ורחבה כרחבו של עולם ותאר זיוה כזיו אור השמש || 'השמש' בנבחרותו בתקופת תמוז מיד אומות 40 העולם וישראל נגאלין | בה במיניהם ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלם בשמחה | רבה ולא עוד אלא שאוכלין מלכות משיח בארבע רוחות העולם | ואין אומות העולם אוכלין עמהם שנאמ' חשף יי את זרוע קדשו | לעיני כל הגוים 5 וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. ואומר | יי בוד ינתנו ואין עמו אל נכר. והיה יי למלך על כל הארץ. 45

71§

- 50 אלו שמותיו של ה'ב'ה' שהן יוצאין בכמה כתרים של אש | בכמה כתרים של שלהבת בכמה כתרים של חשמל בכמה כתרים(ם) | של בזק בכמה כתרים של ברק מלפני כסא הכבוד ועמתן אלף | מחנות שכינה וריבי צבאות גבורה נהגין 10 אותו כמלך בכבוד | ביקר חוסן וברוב רנה ורגן ובעמוד אש ועמודי להבה בברק | אור וכמראה חשמל נותנין להן כבוד ועונים וקוראין לפניהם | ק'ק'ק' שנאמ' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק' וגוללין אותן בכל | רקיע ורקיע שבמרום 15 כבני מלכים אדירים ונכבדים וכשמת- | זרין אותן אל מקום כסא הכבוד כל החיות שבמרכבה | פותחין את פיהם בשבח בכבוד שמו של ה'ב'ה' ברוך ש"מ לך. 60

כעוף מעשה שלהבת | מפעלות אש יוקדת באותה שעה פתחתי את פי בשבחו
של | מקום ואמרת גדולים מעשי יי.

68§

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרן בא ואראך את ימינו של מקום שהיא נשלחת
5 | לאחר מפני חרבן בית המקדש. שכל מיני דיו מאורות | מובהקות ממנה שבה
20 | נבראו תשע מאות חמשים וחמשה | רקיעים שאפי' שרפים 'ואופנים' אינן
רשאי לה(ס)תכל בה עד הגעת יום | תשועה לבא והלכתי אצלו ותפשוני בידו
והעלינו בכנפיו והראני | אותה בכל מיני שבח רנה ותהלה שאין פה יכול לומר
10 | שבחה | ואין עין יכולה להסתכל בה מפני רוב רבותה ותושבתה ויקרה |
בשמחתה של ירושלם הן עומדות אצלה ומקלטות || לפנייה ומבקשות רחמים
363 | מלפניה ואומ' ג' פעמים בכל יום עורי | עורי לבשי עוז ורוע יי. וכענין שנאמר
מולך לימין משה ורוע | תפארתו. באותה שעה היתה בוכה ימינו של מקום
15 | ומשכות | ויוצאות חמשה נהרות של דמעות מחמש אצבעותיה ונופלי' | לתוך
הים הגדול ומרעישות את העולם כולו כענין שנאמר | רועה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ גוע תנוע ארץ | כשכור והתנודדה כמלונה. הרי חמש
פעמים בנוד חמש | אצבעותיה של ימינו הגדולה

69§ 20

וכשרואה ה'ב'ה' שאין צדיק בדור | ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי בני אדם
ואין איש כמשה | ואין מפגיע כשמואל שיבקש רחמים מלפני המקום על
10 | התשועה(ה) | ועל הגאולה ועל מלכותו שתגלה בעולם כלו ועל ימינו הגדולה |
שיחזיר אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל מיד | וזכר ה'ב'ה'
צדקתו חכמתו ורחמיו וחסדיו של עצמו ומושיע | לעצמו את זרועו הגדולה
25 | ותסמך לו צדקתו כענין שנאמר | וירא כי אין איש כמשה שהיה מבקש רחמים
15 | כמה פעמים | במדבר על ישראל וביטל את הגזירה מעל ישראל. וישתומם | כי
אין מפגיע כשמואל שפגע בה'ב'ה' וקרא אליו וענה לו ועשה | לו ה'ב'ה' רצונו
שאפי' שלא כראוי כענין שנאמר | הלא קציר חטים | היום אקרא אל יי. ולא עוד
אלא שנודונו לו למשה בכל | מקום שנאמר משה ואהרן בכהניו. ועוד אם יעמוד
20 | משה | ושמואל לפני. ותושע לי ורועי. אמר ה'ב'ה' באותה שעה אני | עד מתי
אצפה לבני אדם לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני | בשבילי ובשביל זכותי
וצדקתי אושיע את זרועי ואציל בה את | בני מבין אומות העולם שנאמר למעני
למעני אעשה כי איך | יחל.
25

70§

באותה(?)שעה מגלה ה'ב'ה' בעולם את זרועו הגדולה ומראה | להם לאומות
העולם שארכה כארכו של עולם מסוף העולם | ועד סופו ורחבה כרחבו של
עולם ותאר ויזה כזיו אור השמש || 'השמש' בגבורתו בתקופת תמוז מיד אומות
40 | העולם | וישראל וגאלין | בה מביניהם ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלם
בשמחה | רבה ולא עוד אלא שאוכלין מלכות משיח בארבע רוחות העולם | ואין
אומות העולם אוכלין עמהם שנאמר חשף יי את זרוע קדשו | לעיני כל הגוים
5 | וראו כל אפסי ארץ את ישעת אלהינו. ואומר | יי בדד יתנו ואין עמו אל נכר.
והיה יי למלך על כל הארץ. |
45

71§

אלו שמותיו של ה'ב'ה' שהן יוצאין בכמה כתרים של אש | בכמה כתרים של
שלהבת בכמה כתרים של חשמל בכמה כתרי(ם) | של בוק בכמה כתרים של
10 | ברק מלפני כסא הכבוד ועמקן אלף | מתנות שכינה וריבי צבאות גבורה ונהגין
אותו כמלך בכבוד | ביקר חוסן וכרוב רנה ורנן ובעמוד אש ועמודי להבה
בברקי | אור וכמראה חשמל גותנין לחן כבוד ועונים וקוראין לפנייה | ק'ק'ק'
שנאמר | וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק' וגוללין אותן בכל | רקיע ורקיע שבמרום
בני מלכים אדירים ונכבדים וכשמה- | זרין אותן אל מקום כסא הכבוד כל
15 | החיות שבמרכבה | פותחין את פיהם בשבח בכבוד שמו של ה'ב'ה' ברוך
שכמלך. |
60

V228

72§
אלף אמר ה'ב' איברתי לקחתי פקדתי למטטרן | עבדי שהוא אחד מכל
בני מרומים כולן | איברתי בדורו | של אדם הראשון. וכיון שהסתכלתי באנשי
דור [?] המבול | מקולקלן ובאין סלקתי שכיתי מביניהם והעליתי בקול שופר
| ותרועה למרום שנאמ' עלה אלהים בתרועה יוי בקול שופר. | ולקחתי לחנוך
בן ירד מביניהם והעליתי בקול שופר ותרועה | לשמי מרום להיות לי לעד עם
חיות שבמרכב(ב)ה לעז. | פקדתי על כל גוים ואוצרות שיש לי בכל רקיע
ורקיע | ומפתחי של כל אחד ואחד מסרתם בידו ושר על כל השרים | עשיתי
משרת לכסא כבודי היכל ערבות לפתחו לי דלתותיהם | וכסא הכבוד לסלסל
ולסדר חיות הקדש לקשור כתרים בראשם(ם) || ואופני הדר לכתור להם עוז
וכבוד כרובי הוד להלבישם הדר | ובזיקי זוהר להזהירם זיו זוהר שרפי להבה
לעטפם גאון וחשמלי | אורה לאורם נהורא בכל שחר ושחר להכין לו מושב
בשבתו על | כסאו בכבוד ויקר לרבות כבודו במרום עוזו ברזי עליונים | ובזי
תחתונים.

V228

73§
רוממתי על כן תרום קומתו בכל רומי הקומות | שבעים אלפים פרסאות.
גדלתי כסאו מהוד כסאי והרביתי | כבודו מהוד כבודי הפכתי בשרו ללפיד
אש וכל עצמות גופו | לנחלי אש שתי מראות עיניו כמראה הבזק ואור עפעפיו
כ' | כאור לא נעדר הבהקתי פניו כאור זיו השמש זוהר עיניו | כזיו כסא
הכבוד שמי לבושו הוד והדר וכסות מעילו פאר | גאון עוזו כליל כתר מלכות
של חמש מאות על חמש מאות | פרסאות ונתתי עליו מהדרי ומהדרי ומזיו
כבודי שעל כסא | הכבוד קראתי בשמי יוי הקטן שר הפנים וידוע רזים וכל | רן
ורן גלתי לו באהב וכל סוד וסוד הודעתי ביושר קבעתי | כסאו בפתח היכלי
מבחוץ לישב לעשות דין בכל פמיליא | שלי שבמרום וכל שר ושר העמדות
לגדו ליטול ממנו רשות | לעשות לי רצוני

74§
שבעים שמות נטלתי משמותי וקראתי | בהן לרבות לו כבוד שבעים שרים
נתתם לידו להפקד | להם בכל לשון פקודי דבריו להשפיל בדבר גאים עדי
ארץ | ולהגביה בשיח שפתיו עד מרום להכות מלכים באמרתו | להכניע רזים
בדברו להסיר מלכים ממסלותם להקים | רחמים על ממשלתם שנאמ' והוא
מה שנא עידיניא חמניא. | וגו'. ליתן חכמה לכל חכמי עולם ובינה ומנדעא
לנבוי' מ' | מדע שנאמ' ומנדעא לידעי בינה לגלות להם רזי דברי | להורות
להם גזירת דין משפטי שנאמ' כן יהיה דברי אשר | יצא מפי לא ישוב אלי ריקם
כי אם אעשה לא נאמר כאן | אלא כי אם אשר עשה מלמד שכל דבר דבר וכל
שיח ושיח || ושיח שיצא מלפני ה'ב' עומד מטטרן ועושהו מעצמו ומקיי(ם) ||
גזירתו של ה'ב'.

75§
העליח את אשר שלחתיו אצליח לא נאמר | אלא והעליח מלמד שכל גזירה
וגזירה שיצאה מלפני ה'ב' | על אדם וכיון שאדם עושה תשובה אין משלח
אותו לפורענות | אלא משלח אותו על אדם אחר רשע לפורענות שנאמ' צדיק
מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום | יושב מטטרן שלש
שעות בשמי מרום וכונס כל אותן עוברין | שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים
שמתו על שדי אמן ותיוקו(ת) | של בית רבן שמתו על חמשה חומשי תורה
ומביא אותן תחת | כסא הכבוד ומושיבן כתות כתות וחבורות חבורות ואגודות |
אגודות סביבות פניו ומלמדן תורה וחכמה ואגודות ושמועות | ומסיים להם ספר
תורתם שנאמ' את מי יורה דעה ואת מי | יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים.

76§ - 387
שבעים שמות יש לו למטטרן שנטל ה'ב' משמו והניח | לו למטטרן שהוא
תוך כן ירד ואלו הן יהואל יה יהואל | יופיאל ויופפיאל ואפפיאל ומרגיאל
ניחאל פוגריאל | עטהפריאל טטריאל טבטבאל או יהיה זה יהיה עבד |
יבדיאל עפעפיאל ספפיאל סניגורן מטטרן | סוגורן אדריגון

V228

72§
אלף אמר ה'ב'ה' איברתיו לקחתיו פקדתי למטטרון | עבדי שהוא אחד מכל
בני מרומים כולן. איברתיו בדורו | של אדם הראשון. וכיון שהסתכלתי באנשי
דור [?] המבול | מקולקלן ובאין סלקתי שכיתי מביניהם והעליתיו בקול שופר
5 | ותרועה למרום שנאמר' עלה אלהים בתרועה יוי בקול שופר. | ולקחתי לחנוך
בן ירד מביניהם והעליתיו בקול שופר ותרועה | לשמי מרום להיות לי לעד עם
חיות שבמרכ(ב)ה לעד. | פקדתי על כל גוים ואוצרות שיש לי בכל רקיע
ורקיע | ומפתחי של כל אחד ואחד מסרתים בידו ושר על כל השרים | עשיתיו
25 | משרת לכסא כבודי היכל ערבות לפתחו לי דלתותיהם | וכסא הכבוד לסלסל
ולסדר חיות הקדש לקשור כתרים בראש(ם) | | ואופני הדר לכתור להם עז
10 | וכבוד כרובי הוד להלבישם הדר | ובזיקי זוהר להזהירם זיו זוהר שרפי להבה
לעטפם גאות וחשמלי | אורה לאורם נהורא בכל שחר ושחר להכין לו מושב
כשבתו על | כסאו בכבוד ויקר לרבות כבודו במרום עזו ברי עליונים | ובכרי
5 | תחתונים.

15

V228

73§
רוממתי על כן תרום קומתו בכל רומי הקומות | שבעים אלפים פרסאות.
גלתי כסאו מהוד כסאי והרביתי | כבודו מהוד כבודי הפכתי בשרו ללפדי
אש וכל עצמות גופו | לנחלי אש שתי מראות עיניו כמראה הבזק ואור עפעפיו
20 | כ' | כאור לא נעדר הבהקתי פניו כאור זיו השמש זוהר עיניו | כזו כסא
הכבוד שמי לבושו הוד והדר וכסות מעילו פאר | גאות ועז כליל כתר מלכות
של חמש מאות על חמש מאות | פרסאות ונתתי עליו מהדרי ומהדרי ומזי
כבודי שעל כסא | הכבוד קראתי בשמי יוי הקטן שר הפנים ויודע דים וכל | רז
ורז גלתי לו באהב וכל סוד סוד הודעתי ביושר קבעתי | כסאו בפנת היכלי
15 | מבחזק לישב לעשות דין בכל פמיליא | שלי שבמרום וכל שר ושר העמדות
לגדו ליטול ממנו רשות | לעשות לי רצוני

30

74§
שבעים שמות נטלתי משמותי וקראתי | בהן לרבות לו כבוד שבעים שרים
נתיים לידו להפקד | להם בכל לשון פקודי דבריו להשפיל בדבר גאים עדי
אין | ולהגביה בשחי שפתי עד מרום להכות מלכים באמרתו | להכניע רזים
20 | בדברתו להסיר מלכים ממסלותם להקים | רחמים על ממשלתם שנאמר' והוא
מה שגא עידיניא חמניא. | וגו'. ליתן חכמה לכל חכמי עולם ובינה ומנדעא
לגבוני /מ' | מדע שנאמר' ומנדעא לידעי בינה לגלות להם רזי דברי | להורות
25 | להם גזירת דין משפטי שנאמר' כן יהיה דברי אשר | יצא מפי לא ישוב אלי ריקם
כי אם אעשה לא נאמר כאן | אלא כי אם אשר עשה מלמד שכל דבר ודבר וכל
שח ושיח | ושיח שיצא מלפני ה'ב'ה' עומד מטטרון ועושהו מעצמו ומקיי(ם) | א65
גזירתו של ה'ב'ה'.

45

75§
הצליח את אשר שלחתיו אצליח לא נאמר | אלא והצליח מלמד שכל גזירה
וגזירה שיוצאה מלפני ה'ב'ה' | על אדם וכיון שאדם עושה תשובה אין משלח
אותו לפורענות | אלא משלח אותו על אדם אחר רשע לפורענות שנאמר' צדיק
5 | מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום | יושב מטטרון שלש
שעות בשמי מרום וכוונס כל אותן עוברין | שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים
שמתו על שדי אמן ותינוק(ות) | של בית רבן שמתו על חמשה חומשי תורה
ומביא אותן תחת | כסא הכבוד ומושיבן כתות כתות חבורות חבורות ואגודות | 10
אגודות סביבות פניו ומלמדן תורה וחכמה ואגודות ושמועות | ומסיים להם ספר
תורתם שנאמר' את מי יורה דעה ואת מי | יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משידים.

55

76§ - 387
שבעים שמות יש לו למטטרון שנטל ה'ב'ה' משמו והניח | לו למטטרון שהוא
תוך כן ירד ואלו הן יהואל יה יהואל | יופיאל ויופפאל ואפפאל ומרגיאל
ניחאל פוגריאל | עטהפריאל טריאל טבטבאל או יהיה זה והיה עבד |
יבדיאל עפעפאל ספפאל פפפציאל סניגורן מטטרון | סוגורן אדריגון
60 |

25

- אסטר סקפס סקטס מיגון מיטטון מיטטרן | רחפס קינות אטטיה אססיה 20
 זוגיה פצפציה אבצניה | מברוש ברדש מכרך מצפר חשנש חשבש מטרטט
 בציה איטמון טיטמון פסקון צפצפיה ורח זרחיה אבא | ביה הכהביה פלט
 פלטיה רברביה חס חסיה טפטפיה | תמתמיה צהצחיה ערעריה עלעליה
 זורזיה זורזייה | סחסניה ססרסיה רורזיה כורזיה ערימיה סבהיה סברסבהיה 25
 | סמבס היסיה צבצביה צבצביה קלילקלי ביההה ההיה | וה והיה זכוכיה
 טוטריסיה סוריה זופניריה זעזעיה גל || רזיא מלמליביה עטטיה עמק קמיה 365
 צלצליה צבצביה געגוט | געוטיה מרפריש פרישיה שפט שפטיה חסמיה
 שרשיה | גביר גבוריה גור גוריה זיארבה גער נאמן יי קטן על שם | רבו שנאמר
 כי שמי בקרבו רכריאל נעמיאל סנסניאל | שר חכמה. 5

388 - 77 §

- ולמה נקרא שמו סנסניאל מפני שכל גזי | חכמה מסורין בידו וכולן נפתחו לו
 למשה בסני עד שלמדו | לו בארבעים יום כשהוא עומד. תורה בשבעים פנים
 של | שבעים לשון. הלכות בשבעים פנים של שבעים לשון. שמות | בשבעים
 פנים של שבעים לשון. הגדות בשבעים פנים של | שבעים לשון. תוספות 10
 בשבעים פנים של שבעים לשון. וכין | שכלו עליו לסוף ארבעים יום שכחם
 כולן בשעה אחת עד שקרא | ה'ב'ה' ליפסיה שרה של תורה נתן לו למשה
 במתנה שנאמר | ויתנם | יי אלי ואחרי כן נתקיימה לו ומנין שנתקיימה לו |
 שנאמר | זכרו תורת משה עבדי. תורת משה אלו תורה | גביאים וכתובים. חקים 15
 אלו הלכות ושמעות. משפטים | אלו הגדות ותוספות כולן ניתנו לו למשה
 בסני. |

78 § 25

- אלו תשעים ושנים שמות מעין שם המפורש שבמרכבה | שחקוקין על כסא כבוד
 שנטל ה'ב'ה' משמו המפורש והניחן | על שמו של מטרון שבעים שמות יש לו
 שקורין בהם מ'מ' | ב'ה' ומלאכי השרת בשמי מרום ועשרים ושנים חותמות | 20
 שבטעב אצבעו שבו נחתמו כל סדרי ערכות רקיע בו | נחתמו פיתקי של שרי
 מלכיות שבמרום במלכות ובממשלות | וברכות ובגודל שבו מתחתמן פיתקי 30
 של מלאך מות | ופיתקי של כל | כ | אומה ולשון. א' מטטרון מלאך | שר הפנים.
 ומלאך שר התורה. ומלאך שר החכמה. ומלאך | שר התבונה. ומלאך | ה | שר
 המלכים. ומלאך שר הרחמים. ומלאך שר הכבוד. מלאך שר המלכים. מלאך
 שר השרים. || השרים רמים וגבוהים רבים ונכבדים שבשמים ובארץ 35
 א66

79 §

- וי | אלהי ישראל הוא עד לי בדבר (ה) זה שכשגיליתי רז זה למשה | רגשו עלי
 כל חיילי מרום שבכל רקיע ורקיע ואמרו לי מפני | מה אתה מגלה רז זה לכן
 אדם ילוד אשה ובעלי זוב ובעלי | טומאה ובעלי דם ובעלי טפה סרוחה רז 5
 שנבראו שמים וארץ | ים ויבשה הרים וגבעות נהרות ומעיינות נהנים ואש וברד |
 ונן ענן ועץ החיים ונוצרו בו אדם וחיה ובהמות וחית השדה | ועוף השמים ודגי
 הים ובהמות ולויתן ורמשים ושקצים שרצי | הים רמשי מדברות ותורה וחכמה
 ודיעה ומחשבה ובית | עליונים ויראת שמים מפני מה אתה מגלה לבשר ודם 10
 ואמר (תי) | להם מפני שנתן לי המקום רשות ועוד נטלתי רשות מכסא | רם ונשא
 שכל שמות המפורשות מלפניו יוצאות כב(ר)קי אש | ובזיקי וזהר ובחשמלי
 להבה ולא נתקרה דעתם עד שנון | בהם ה'ב'ה' והוציאן בגויפה מלפניו ואמר
 להם אני רציתי | ואני חשקתי ואני פקדתי ואני מסרתי למטטרון עבדי בלבד | 15
 שהוא אחד מכל בני מרומים 50

80 §

- ומטטרון מוציא אותם מבית | גזזים שלי ומסר אותם למשה ומשה ליהושע.
 יהושע | ל | לזקנים חקים לביאים וביאים לאנשי כנסת הגדולה | ואנשי
 כנסת הגדולה לעזרא הסופר ועזרא הסופר להלל | הזקן. והלל הזקן לרבי 20
 אבדו ור' אבהו לר' זירא | ור' זירא לאנשי אמנה ואנשי אמנה לבעלי | אמנות
 להזדר בו ולהתרפא בו כל | חולי המתרגשת בעולם שנאמר | והיה אם שמע
 תשמע לקול | יי אלהיך והישר בעיניו | תעשה והאונת למצותיו ושמרת כל 25
 חקיו כל המחלה אשר שמת | במצרים לא אשים עליך כי אני יי רופא(י)ך..
 הם ותהלה לאל.. ||

אחש 30
 כהבית
 לעליה
 צביה 5
 ופופיה
 נעטיה
 א רבא 10
 נמיאל

תחול לו
 שבעים
 וכולם 15
 לשון.
 ש של
 חת עד 20
 תנם ה'
 ה' ע'
 ת אילו
 אנדות 25

ל כסא
 ת / ש
 מרום. 30
 נות ובו 385
 ברכות
 ולכות.
 אך שר 5
 שר |
 כבדים

גלי כל
 רז זה 10
 לי / ט
 נהרות
 חית
 צי הים 15
 מ / מ
 העור
 קי אש
 הוציא 20
 מסרתי

קנינים
 לעזרא 25
 זירא
 וות את
 קול ה'
 ממחלה 30
 א86